

EVENIMENTE ACTUALE ÎN LUMINA PROFETIEI

San Bernardino - California SUA

Să ne plecăm capetele.

Bunul nostru Tată ceresc, îți mulțumim și în seara aceasta, pentru că ne răspunzi la rugăciuni. Această femeie sărmană, a ajuns în situația că chirurgia nu o mai poate ajuta cu nimic, dar noi știm că Tu ești Acela care ai făcut prima operație de pe pământ. Da, Tu ai luat o coastă din trupul lui Adam, ai închis apoi rana la loc și i-ai făcut o soție.

O, Tată, rugămintea mea, este să-Ți cobori mâna și să faci acest lucru minunat pe care Ți-l cerem, căci îți încredințăm din toată inima toate cererile și rugămintea acestei femei bolnave mintal, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Este un adevărat privilegiu că pot să fiu printre voi în seara aceasta, în fața unor ascultători minunați și a unui cor extraordinar. Mă gândeam cât de diferiți sunt acești băieți tunși frumos și îmbrăcați decent.

Este o mare diferență cei care stau aici și cântă cântece creștine și grupul de huligani care a încercat să înece un băiat aruncându-l în piscină, așa că a fost nevoie de altcineva ca să-l salveze. Băieții de astăzi sunt cu părul lung, așa cum ar trebui să-l aibă femeile, după cum zicea fratele Henry, ajungând să-și pună chiar și bigudiuri.

Văzând toate aceste lucruri, uneori devin foarte descurajat, deoarece se pare că trăim într-un timp al perversiunii, căci bărbații poartă haine de damă, în timp ce femeile se îmbracă cu haine bărbătești. Bărbații își lasă părul să crească, în timp ce femeile și-l taie. Ce se întâmplă oare cu acești oameni? Oare chiar a dispărut cinstea și decența din această națiune, din această lume?

Noi trăim un timp cu adevărat îngrozitor, dar este momentul cel mai potrivit pentru predicarea Evangheliei, așa că vă spun sincer că dacă Tatăl m-ar fi întrebat înainte de întemeierea lumii: „Dintre toate epocile, în care perioadă ai vrea să predici?”, aș fi ales-o pe aceasta, deoarece ea se desfășoară chiar înainte de venirea Sa.

Un prieten de-al meu, care este predicator în Tucson, a fost aruncat ieri din șa de calul pe care-l călărea. Eu spun aceasta și pentru femeia care are probleme cu spatele. Cineva mi-a dat telefon la hotel, cam pe la ora unu, azi-noapte și mi-a zis: „Omul se află la Spitalul Veteranilor. Are ochii sticloși, spinarea zdrobită, rinichii ieșiți în afară, iar inima abia mai bate.” Auzind aceasta, am îngenuncheat pe podea, am cerut legătura cu el (prin telefon) și m-am rugat pentru el. Urmarea acestui lucru este că în seara aceasta, acest bărbat se află în mijlocul nostru. Bob, ai vrea să te ridici puțin? Vedeți? Dumnezeu răspunde la rugăciuni dimineața, noaptea, la prânz, la miezul nopții, într-un cuvânt, oricând.

Unii oameni sunt de părere că eu sunt un predicator foarte plictisitor. Astfel, cu câteva seri în urmă, am fost într-un loc și vorbeam cam de cincisprezece minute, când am observat că oamenii au început să-și strângă lucrurile și să-mi facă semne: „Gata, încetează! Pleacă de aici, căci nu mai vrem să te ascultăm!” Ei fumau și așa mai departe. Adevărul este că nu era vina oamenilor din sală, ci a celor care ne închiriaseră sala. Astfel, soția președintelui s-a dus la administrator și i-a zis: „La nouă și jumătate trebuie să plecați de aici.”

„Bine”, a răspuns administratorul, „dar în contract nu spune așa!”

În ce-o privește însă pe doamna din seara aceasta, ea a venit și ne-a spus: „Înțeleg că doriți să mai stați, așa că puteți rămâne cât doriți.” Vedeți, este o femeie foarte cumsecade, de aceea îi sunt foarte recunoscător. Frate Henry, îți sunt recunoscător pentru că ai fost atât de bun și m-ai invitat aici.

Aseară am avut privilegiul de a merge la Adunarea lui Dumnezeu, unde cred că este păstor fratele Boone, și pot să vă spun că m-am simțit minunat cu cei de acolo. Măine seară vom merge în altă parte, nu știu unde anume, căci știu că se îngrijesc ei de aceasta. În ce mă privește, tot ce pot face eu, este să mă rog și să le citesc ceea ce este scris.

Noi trăim într-o zi în care se petrec lucruri ciudate. Îmi amintesc că ultima dată când am fost aici, adunarea s-a ținut într-un cort, și acolo a venit un cuplu care a adus un copilăș mort. Ea și soțul ei, au călătorit o zi și o noapte, iar când au ajuns acolo, mama ținea copilășul în brațe, îndurerată. S-ar putea ca ea să se afle printre noi în seara aceasta. Alături de ei au venit și câțiva prieteni. Tatăl copilului a venit și m-a întrebat dacă pot merge cu el până la mașină. Am mers, iar când am ajuns acolo, au scos copilășul, un trup fără viață, rece și întepenit. L-am luat în brațe și

am început să mă rog pentru el, și deodată am simțit că trupușorul lui începe să se încălzească. M-am rugat în continuare, și am văzut că copilul începe să miște, să dea din picioare și să plângă. L-am dat mamei sale și astfel s-au întors cu el acasă, pe deplin sănătos și viu. Dacă nu mă înșel, nici măcar nu erau creștini. Vedeți? A fost minunat.

În seara aceasta mă gândesc la o biserică ce se află în pragul morții. Este vorba de poporul nostru pentecostal. Noi trebuie să ne scuturăm de această situație și nu există decât o singură posibilitate de-a face aceasta: rugăciunea și alinierea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Există o singură cale de ieșire și aceasta este El, Isus Hristos același ieri, azi și în veci.

Am vrea ca biserica noastră să intre în starea celor din Anglia? Acesta este motivul pentru care sunt atât de aspru cu voi și vorbesc împotriva voastră. Eu nu vreau să fiu așa, dar nu vreau să văd biserica ajungând în acea stare. Și cred că nici voi nu vreți aceasta. Acesta este motivul pentru care trebuie să vorbesc despre aceste lucruri până când se rezolvă, chiar dacă doare. Eu trebuie să fac aceasta.

Mi-am notat câteva texte din Scriptură, despre care aș vrea să vorbesc în seara aceasta, și nu știu cât va dura. S-ar putea să dureze treizeci de minute, sau poate mai mult, deoarece eu las întotdeauna totul în seama Duhului Sfânt și fac în totul așa cum mă călăuzește El.

Să ne mai plecăm capetele și să vorbim cu Autorul, înainte de a-l deschide Cartea.

Dumnezeule Atotputernic, Autorul acestei Cărți, noi ne rugăm prin Isus Hristos. Îți suntem recunoscători pentru ceea ce am auzit deja în seara aceasta. Dacă ar trebui să încheiem adunarea acum, să spunem „Amin” și să mergem acasă, nu am regreta, deoarece știm că ai fost cu noi.

Tată, ne îndreptăm către Cuvântul Tău și Te rugăm să ne vorbești prin El direct, ca să știm ora pe care o trăim, deoarece, dacă cunoaștem ceasul în care trăim, putem să ne pregătim, dar dacă mergem înainte orbește, neștiind ce sau unde, nu știm cum să ne pregătim pentru aceasta. Deci, Părinte, Te rugăm să ne lași să vedem Arca ce ne așteaptă, Ușa deschisă și Mesajul care ne cheamă. Dă-ne aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vreau să citesc din **Luca 24**, începând cu **versetul 13** la **27**:

„În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;

și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

„Ce?” le-a zis El. „Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un profet puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri l-au dat să fie osândit la moarte, și l-au răstignit?

Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis de dimineață la mormânt,

nu l-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.”

Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.

Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?”

Și a început de la Moise, și de la toți profeții, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

Domnul să adauge binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului Său.

Vreau să vorbesc despre subiectul **Evenimentele actuale sunt clarificate prin profeție**. Aceasta este dintotdeauna calea neschimbată prin care Dumnezeu i-a înștiințat pe oamenii Lui înainte de a se întâmpla anumite evenimente.

Dacă oamenii care au trăit în zilele Domnului Isus L-ar fi căutat pe Dumnezeu și ar fi știut ce avea să se întâmple, nu L-ar fi condamnat pe Isus la moarte. Dar au fost orbiți, pentru că trebuiau să se împlinescă Scripturile. Noi știm cu toții aceasta.

Vă dați seama că lucrul acesta a fost făgăduit din nou chiar pentru epoca aceasta în care trăim noi? Epoca bisericii Laodicea, cea de-a șaptea epocă a Bisericii, în care trăim noi, este goală, nenorocită, săracă și oarbă, și nu știe aceasta. El a promis că și astăzi va face același lucru, ca atunci când oamenii au fost orbiți, pentru ca Mesajul Lui să poată ajunge la poporul ales.

Eu spun cu respect față de toți frații și surorile mele în Hristos, că într-una din aceste zile, cineva va spune: „Oare nu este scris că mai întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri?” Dar răspunsul va fi ca atunci: „*Adevărat vă spun că el a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut.*” (Marcu 9.13).

Voi știți că ucenicii L-au întrebat pe Isus: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” (Matei 17.10), iar El le-a răspuns: „*Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.*” (v.12). Vedeți? Așa va fi și la sfârșit.

Dorința noastră este să fim înștiințați, să știm ce se va întâmpla în această epocă în care trăim. Dumnezeu Și-a împărțit Cuvântul pentru fiecare epocă și noi am putut vedea că nicio epocă nu poate lua ceea ce a fost dat pentru alta. Pur și simplu nu va funcționa. De exemplu, așa cum am spus aseară... Eu vorbesc în permanență, seară după seară, așa că s-ar putea ca uneori să repet aceleași lucruri, deși nu vreau aceasta.

Deci, vreau să spun următoarele: Ce ar fi realizat Moise dacă ar fi predicat mesajul lui Noe? Sau cui i-ar fi folosit dacă Isus ar fi predicat mesajul lui Moise? Ce ar fi rezolvat Martin Luther dacă ar fi continuat cu mesajul catolic? Ce ar fi făcut Wesley dacă ar fi dus mai departe mesajul luteran? Ce ar fi rezolvat pentecostalii

dacă ar fi continuat cu mesajul metodist? Sau, la ce ar mai folosi mesajul pentecostal când Mireasa este chemată afară? Noi am ajuns în timpul seminței, suntem la sfârșit. Voi știți că dacă bobul de grâu nu cade în pământ, rămâne singur.

Probabil că ați auzit de articolul acelui autor german, care a apărut imediat după publicarea cărții mele, pentru a o critica. El este un necredincios și desigur, nu îl condamn pentru că m-a criticat, dar cartea lui n-ar fi trebuit să apară niciodată, tocmai pentru că este un necredincios. El a spus: „Un Dumnezeu care a spus că poate să despartă Marea Roșie ca să-și elibereze poporul, a stat apoi cu mâinile încrucișate pe pânțele și, în Evul Întunecat a privit cum creștinii erau ruși în bucăți de lei, a privit cum mamele erau atârinate pe cruci, cu părul înmuiat în smoală, după care li se puneau foc; a privit la femeile însărcinate pe care le despicau oamenii ce făceau pronosticuri în legătură cu sexul copilașilor. El a stat liniștit și a îngăduit aceste lucruri, iar oamenii spun că sunt slujitorii acestui Dumnezeu.”

Vedeți, Scriptura este descoperire, așa că niciun om nu va putea înțelege Cuvântul lui Dumnezeu dacă Îl va citi din punct de vedere teologic, din punct de vedere educațional. Nu a funcționat niciodată așa.

Nu demult am stat de vorbă cu un predicator baptist și el a zis: „Până nu vom învăța bine limba greacă, nu vom putea înțelege Scriptura.”

Dar eu i-am răspuns: „La Conciliul de la Niceea, ei s-au contrazis din cauza a două cuvinte grecești din Biblie.” Nu o veți ști niciodată așa. Biblia trebuie dezvăluită prin inspirație. Acesta este singurul lucru, revelația. Isus i-a spus lui Petru: „Pe această stâncă”. Această stâncă a revelației dezvăluie Cine este El. *„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. „...și pe această **piatră** voi zidi Biserica Mea...”* (Matei 16.17-18). Nu pe Petru, ci pe descoperirea spirituală cu privire la Cine a fost El.

Și El este Cuvântul! Ioan 1.1+14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...”,* și Evrei 13.8: *„El este același ieri și azi și în veci!”*

Astfel, noi trăim în ziua când manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să ajungă la o altă epocă decât cea pentecostală. Așa este. Amintiți-vă, eu sunt un om

fără școală, dar voi nu puteți învinge natura, pentru că Dumnezeu lucrează în continuitatea naturii. Așa cum am mai spus deja, soarele răsare și apune; el se naște dimineața, apoi crește peste zi, iar seara moare, pentru ca a doua zi dimineața, să răsară din nou.

Tot astfel, seva copacilor coboară în rădăcină pentru timpul iernii, iar primăvara merge din nou în sus.

Observați că Dumnezeu Și-a asemănat Mireasa cu un bob de grâu. Biserica adevărată, reală și frumoasă care s-a născut în ziua Cincizecimii, a crescut, a crescut și a devenit o biserică mare și a trebuit să cadă în pământ în Epoca Întunecată și a fost îngropată la fel ca toate celelalte semințe. Ea a trebuit să moară, ca să poată apărea din nou în timpul reformei, prin Martin Luther, la fel ca o tulpină de grâu care crește. Astfel mai întâi au răsărit două frunzulițe și apoi altele și altele. S-a ridicat Martin Luther, apoi Zwingli, Calvin și tot așa pe măsură ce a mers mai departe.

Pe urmă a început să se formeze o inflorescență. Aceasta este epoca lui John Wesley care avea nevoie de polenizare. De acolo vine epoca pentecostală, atât de aproape, care seamăna foarte bine cu un bob de grâu adevărat. Dacă privești însă cu atenție un spic, poți să vezi că nu are nici măcar un bob de grâu, este numai pleava care seamănă cu bobul. Menirea ei este să adăpostească bobul, deoarece, dacă ar fi atins de razele soarelui, l-ar ucide.

El trebuie să stea acolo până la un anumit moment, apoi toată viața părăsește pleava (așa cum a părăsit tulpina și a lăsat polenul) și se duce în bobul de grâu, care devine asemenea celui care a fost pus în pământ.

Noi știm cu toții că de fiecare dată când oamenilor li se trimite un mesaj, în trei ani formează o organizație, iar când fac aceasta, ucid totul. Acest lucru s-a întâmplat în toate epocile: în zilele lui Luther; în zilele lui Wesley; în zilele lui Alexander Campbell și ale tuturor celorlalți; și aceasta s-a întâmplat și în zilele pentecostalilor. Chiar așa. Vedeți? Oamenii ajung într-un loc când fiecare dintre ei este atât de scrobrit încât nu mai poate primi o descoperire nouă, iar când se întâmplă aceasta, mor acolo. Atunci viața pleacă de la ei și merge mai departe, ca să formeze bobul de grâu, iar când vine bobul, viața a călătorit prin acea plantă de grâu, învierea aduce totul afară, pentru răpire.

Amintiți-vă că acest Mesaj a început cu vindecarea divină, cu minunile, iar dacă

Dumnezeu ar da fiecărei biserici ceea ce am primit noi, n-ar mai fi Dumnezeu. El nu face ceva ca să Se scoată în evidență și nu este nevoie să facă aceste lucruri ca să ne distreze, spun aceasta pentru că noi, americanii, suntem obișnuiți cu divertismentul, ci face aceste lucruri pentru a atrage atenția oamenilor că urmează să facă ceva.

Priviți, El Însuși a venit ca un Profet puternic, Rabinul, Profetul din Galileea. Lucrarea Lui a fost minunată și a fost binevenit în fiecare biserică, dar iată că într-o zi, El a spus: „*Eu și Tatăl una suntem.*” (Ioan 10.30).

O, aceasta era prea mult, așa că toți au spus: „Afară cu individul acesta!”

„*Dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.*” (Ioan 6.53).

„Vai, omul acesta este un vampir! Depărtați-vă de El!”

Dar după acel semn trebuia să urmeze ceva. Vedeți, a urmat ceva.

Pleava a ținut până acum bobul de grâu, dar a venit vremea să-i dea drumul. Nu are încotro. Țineți minte că au trecut douăzeci de ani și nu s-a mai ridicat nicio denominațiune și nici nu se va mai ridica, deoarece am ajuns la sfârșitul denominațiunilor. Bobul de grâu capătă formă și trebuie să stea în prezența Fiului pentru a se coace, înainte să-l ridice combina.

Evenimentele pe care le vedem întâmplându-se sunt arătate foarte clar în Biblie. Oamenii cred că am scăpat de sub control, dar nu este adevărat: totul se mișcă exact conform Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia este o Carte total deosebită și diferită de orice altă carte sfântă.

Nu există nicio altă carte care să se poată asemăna cu Ea, deoarece Biblia este Dumnezeu în formă de Cuvânt. Înțelegeți? Cuvântul este un gând exprimat, deci gândurile lui Dumnezeu au fost exprimate prin Cuvântul adus de profeți, care au scris Biblia, care este sub formă de Cuvânt. Isus a numit-o „o sămânță”, iar noi știm că orice sămânță rodește după soiul ei, dacă se află în starea potrivită și atmosfera potrivită. Biblia este o Carte a profeției, care vestește evenimentele viitoare. În Ea găsim întreaga descoperire a lui Isus Hristos, de aceea nu trebuie să adăugăm nimic la Ea, și nici să scoatem. Orice descoperire trebuie să vină prin El. Vedeți, trebuie să fie Cuvântul.

Oamenii spun: „Am avut o descoperire”, iar noi știm că au fost bărbați ca Joseph Smith și mulți alții, care au avut revelații și lucruri, dar ele au fost contrare Cuvântului lui Dumnezeu.

Dacă o descoperire vine de la Dumnezeu, trebuie să fie conform Cuvântului, pentru că este dată pentru a justifica sau demonstra Prezența lui Dumnezeu.

Fiind Atotștiutor, Dumnezeu a hotărât mai dinainte fiecare epocă la locul ei, fiecare om la locul lui și fiecare mesager la locul lui. El este Dumnezeu, iar Diavolul nu poate trage nimic peste El. El este Dumnezeu și a hotărât tot ce se va întâmpla și toate au loc exact în conformitate cu Cuvântul Său.

Astfel, noi putem afla din Cuvântul Său, din Biblie, în ce epocă și ceas trăim și ce urmează să se întâmple în acest moment.

Noi știm cu toții că există o mulțime de cărți care sunt numite „sfinte” și așa mai departe. Eu am citit multe dintre ele, ca de exemplu Coranul și multe altele, dar vedeți, toate cărțile lor sacre sunt doar un cod de etică, morală sau teologie, pe când Biblia este un Profet. Ea este diferită de orice altă carte, deoarece este Cuvântul lui Dumnezeu care prezice viitorul, profetind și avertizând.

Dumnezeu a făgăduit în Amos 3.7 că nu va face nimic pe pământ, înainte de a descoperi planul Său slujitorilor Săi profeții, iar dacă a spus aceasta, El este Dumnezeu și nu poate să mintă. El descoperă totul, așa cum a făgăduit. El a făcut aceasta în toate timpurile, de-a lungul veacurilor, fără să omită nimic. El n-a reușit s-o facă niciodată, dar ni se promite că acest lucru va fi restabilit acum, în zilele din urmă.

Nu va exista nici o biserică, nici o confesiune: metodiști, baptiști, prezbiterieni sau pentecostali, ei nu vor duce niciodată această biserică să fie o Mireasă. Nu pot s-o facă pentru că sunt greșite. Se hărțuiesc prea mult între ele, lumescul s-a strecurat înăuntru și așa mai departe, iar ei au murit în căile lor. Și Dumnezeu știe aceasta. Când este vorba de descoperirea Cuvântului, oamenii spun: „Ei bine, dar eu am primit acest lucru. Slăvit să fie Domnul, este același lucru.” Dar vedeți, așa s-a întâmplat și când a venit Isus prima dată; fiecare are doctrina lui toată lumea are aceasta. Noi avem însă nevoie de ceva trimis de Dumnezeu și El a făgăduit că ne va trimite. Și singurul mod în care o va face este să păstreze același tipar. Conform capitolului 4 din Maleahi, El a promis că în aceste ultime zile, ne va trimite pe pământ un profet care va întoarce inimile copiilor la părinții apostoli. El a făgăduit

aceasta în Cuvântul Său. În Luca 17 și în multe alte locuri din Biblie, El a spus ce va face în aceste zile din urmă, pentru a-Și legitima Cuvântul.

Vedeți voi, omul poate să spună orice, dar dacă Dumnezeu nu descoperă sensul Cuvântului Său, totul este degeaba. Noi avem propria noastră interpretare și spunem că înseamnă aceasta. Metodistii vin și spun altceva, despre aceeași problemă; bapțiștii spun altceva; pentecostalii, altceva; unitarienii spun altceva; trinitarienii, altceva. Oh, iată-vă! Dar Dumnezeu nu are nevoie de niciun interpret, deoarece El este propriul Său Interpret. El Își interpretează Cuvântul prin împlinirea Sa în epoca pentru care este dat.

Noi nu trăim în epoca pentecostală, ci suntem într-o altă epocă. Înțelegeți? Nu suntem nici în epoca metodistă, ci **trăim în epoca Miresei**, a chemării Bisericii; în epoca adunării Ei pentru răpire. Aceasta este epoca în care trăim acum, și eu știu că acesta este exact Adevărul.

Biblia este o Carte a profeției, iar credincioșilor Săi li se poruncește să o cinstească, să o citească și să creadă în Autorul Său, pentru că fiecare Cuvânt scris acolo trebuie să se împlinească. Tot ce a fost făgăduit trebuie să se împlinească, pentru că acest Cuvânt este Isus Hristos în fiecare epocă. Același ieri era Isus Hristos în Noe; Isus Hristos în Moise; Isus Hristos în David; Isus Hristos în Iosif; Isus Hristos este același ieri, azi și în veci! Și Isus Hristos este în mijlocul poporului Său de astăzi, făcând lucrurile pe care le-a făgăduit pentru această epocă. Acesta este Isus Hristos.

Dar, așa cum a spus fratele de aici, biserica s-a îndepărtat foarte tare și și-a înțepenit gâtul. Bisericile noastre alunecă în aceeași situație, dar trebuie să avem ceva care să ne scuture înapoi la Cuvânt. De unde știm că o va face? Pentru că trebuie să vină conform planului lui Dumnezeu; iar așa ceva nu poate veni prin laici, prin oamenii de afaceri sau prin biserici, ci trebuie să vină conform Planului lui Dumnezeu.

Zilele trecute am fost la Shreveport, unde am vorbit la postul național de radio, despre tema: „A face o slujbă lui Dumnezeu fără voia Lui.” Astfel, voi știți că David a vrut să aducă Chivotul lui Dumnezeu înapoi în casă. El era uns ca împărat al lui Israel, și s-a sfătuit cu dregătorii lui, cu căpeteniile peste miile lui Israel și așa mai departe, toți fiind de părere că ideea lui este bună: „Da”, ziceau ei, „acesta este Cuvântul lui Dumnezeu”. Chiar și preoții au spus: „Este minunat”, iar poporul era

foarte entuziasmat, striga și se purta foarte evlavios. Dar cu toate acestea, ceea ce făceau ei era total împotriva voii lui Dumnezeu, pentru că în țară era un profet al Domnului, Natan, care nici măcar nu fusese întrebat. Vedeți? Și noi am aflat că nu a funcționat, deși erau sinceri și încercau să facă o slujbă pentru Dumnezeu.

Poate că ești foarte sincer în ceea ce vrei să faci, dar până când nu știi pe ce stai, te lupți în van. Întoarce-te în Cuvântul lui Dumnezeu și pune-te în rândulială, apoi du-te fiindcă atunci știi. Uitați-vă la un soldat. El nu știe ce să facă până nu primește ordine. Noi trebuie să fim soldați creștini, și primim ordine din Biblie. Ordinele pentru ziua de ieri sau pentru alaltăieri nu ne ajută la nimic, de aceea avem nevoie de ordinele pentru această zi, ca să știm pe ce cale să apucăm, și ca să aflăm în ce ceas trăim.

Evenimentele moderne ne fac să alunecăm prea repede și într-o zi vom afla că rămânem în urmă fără nimic și vom fi prinși și sigilați în semnul fiarei înainte să știm.

Noi trebuie să așteptăm cu răbdare, pentru că toate profețiile promise trebuie să se împlinescă în epoca aceasta. Biblia ne spune că Autorul ei a făcut înainte acest lucru, iar noi așteptăm să-L vedem făcându-l din nou. În ce moment trăim!

Este ca un calendar, iar noi ne uităm în el ca să aflăm în ce zi a anului trăim. Tot așa, ne uităm în Biblia lui Dumnezeu, ca să vedem în ce epocă trăim. Noi nu mai trăim în epoca metodistă sau în cea baptistă, ci trăim în epoca Miresei, în epoca în care se face chemarea înapoi la Dumnezeu, pe calea pe care ne-a făgăduit-o. El a promis că o va face.

Dar așa cum s-a întâmplat în fiecare epocă, oamenii de astăzi pun deoparte manifestarea supranaturală a adevărilor Bibliei și primesc în schimb interpretări teologice, deși supranaturalul este interpretarea lui Dumnezeu; de aceea, nu contează ce spun eu sau altcineva, ci ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce face El, dovedește că Dumnezeu își interpretează singur Cuvântul.

Acum patruzeci și cinci, cincizeci de ani, penticostalii adevărați s-au lepădat de organizație, au blestemat-o și au ieșit din ea. Dar așa cum se întoarce un câine la ceea ce a vărsat, ei s-au întors acolo și au făcut același lucru ca înaintașii lor, aducând moartea în biserică. Da, ei au ucis-o. Să nu credeți că am ceva împotriva oamenilor de acolo. Nu, eu nu sunt împotriva oamenilor, ci sunt împotriva sistemului care face aceasta. Nu vreau să vorbesc însă despre aceste lucruri în

adunarea altora, ci le voi atinge pe toate în predica „Urma șarpelui”, iar voi veți putea asculta banda.

Oamenii nu văd cum se împlinesc profețiile din Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum nu au văzut nici cei din trecut. Astfel, preoții, au știut exact că urma să vină Mesia și ce avea să aibă loc, dar au avut ideea lor cu privire la aceasta. Fariseii au avut ideea lor, saducheii, irodienii și toți ceilalți, au avut ideile lor. Venirea Lui le-a contrazis însă pe toate și a confirmat Cuvântul, iar Isus le-a spus: *„Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și ziuă Mea. Voi spuneți că-l aveți pe Moise. Dar dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46).

Dumnezeu a făcut exact ceea ce a făgăduit, dar părerile lor îngâmfate au fost altele. Da, ei s-au gândit că dacă Isus ar fi fost Mesia, ar fi trebuit să meargă la gruparea lor. Cam așa este și astăzi: *„Dacă nu privești prin ochelarii mei, n-ai să vezi nimic!”* Mie nu-mi place să spun aceasta, dar este adevărul.

În Evrei 1.1 citim că Dumnezeu a vorbit în vechime, *„prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri”*, deci în felul ales de El Însuși. El nu și-a scris Biblia prin teologi și nici n-o interpretează prin ei. Teologii nu au avut niciodată interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece tălmăcirea Lui vine numai la un profet. Acesta este motivul pentru care singura modalitate de a ieși din starea de confuzie în care se află oamenii, este ca Dumnezeu să ne trimită un profet. Da, aceasta este singura cale. Biblia a fost scrisă de Dumnezeu și nu de oameni, de aceea Ea nu este o carte a oamenilor, nici a teologilor, ci este Cartea lui Dumnezeu, este o Carte de profeție scrisă de profeți și interpretată de profeți. Și Biblia a spus: *„Cuvântul Domnului vine la profeți.”* Exact!

Cât de minunat a fost dovedit acest lucru în zilele când Isus a venit pe pământ, iar Ioan, profetul acelei zile, profetea. Oamenii de atunci nu l-au înțeles, ci au spus: *„Oh, vrei să zici că Dumnezeu va nimici toate organizațiile noastre puternice și că într-o zi nu se va mai închina nimeni în Templul nostru?”*

„Vine vremea”, a răspuns Ioan, *„când Dumnezeu va lua ca Jertfă un Om, pe Mielul lui Dumnezeu.”* Apoi, Ioan a spus că atunci când va veni El, îl va cunoaște pentru că Dumnezeu l-l va arăta. El era foarte sigur de mesajul său, de aceea le-a spus: *„...în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți.”* (Ioan 1.26).

Iar într-o zi, când Isus s-a apropiat de el, Ioan a privit în sus, a văzut semnul de

deasupra Lui și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1.29). În clipa când s-a întâmplat aceasta, Isus a știut că a fost legitimat în fața oamenilor. El era Cuvântul. Am putea să ne îndoim de aceasta? Biblia spune că El era Cuvântul: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.” Uitați-vă ce tablou desăvârșit: Cuvântul a venit pe pământ și S-a dus prin apă la proroc.

Așa este. Cuvântul vine întotdeauna la profetul Lui, deci nu ne putem aștepta ca El să vină la teologi și nu ne putem aștepta să vină la confesiuni. El trebuie să vină pe canalul lui Dumnezeu și aceasta este singura cale pe care va veni de fiecare dată, dar oamenii îl vor urî, îl vor disprețui și-L vor respinge. Când va veni acest Cuvânt, va fi împins la margine, dar cu toate acestea Dumnezeu îl va trimite oricum. El a fost respins în Isus Hristos; a fost respins în Ioan; a fost respins în Ieremia; a fost respins în Moise. De fiecare dată s-a întâmplat așa, dar cu toate acestea Dumnezeu merge mai departe în felul în care El a promis că o va face. Da, domnilor, El nu va proceda niciodată altfel.

De multe ori, omul care a primit viziunea sau a auzit glasul Lui, nu a înțeles nimic. De ce? Pentru că el era numai un instrument al lui Dumnezeu. El aduce gândurile lui Dumnezeu care sunt exprimate prin buzele lui. Desigur, pentru că orice gând este un cuvânt exprimat. Dumnezeu este Cel care alege dinainte. El a făcut-o în fiecare epocă, a stabilit omul pentru fiecare epocă, așa cum a făcut și cu Moise, când urma să se împlinească ceea ce-i spusese lui Avraam. Moise s-a născut pentru un anumit scop și nu a putut face altceva.

Noi știm că Dumnezeu face aceasta în fiecare epocă, deoarece El este Cel care-și alege profeții și hotărăște tot ce trebuie să se întâmple în epoca respectivă. El alege natura aceluși om, felul lui de a predica, darul lui și tot ceea ce face el, ca să răspundă provocării din acea zi. Dumnezeu este Cel care-l creează pe acel om și-l trimite în lucrarea Sa. Așa cum am spus aseară, în mintea Lui noi suntem un germen al genei lui Dumnezeu. Chiar înainte de a exista o moleculă, înainte de a exista lumina, sau orice altceva pe pământ, El a știut că omul acela va fi acolo în epoca lui.

Fiindcă ești o genă a tatălui tău, tu ai fost în el, deși nu avea nicio părtașie cu tine. Tu erai acolo înăuntru, dar nu știai aceasta, și nici el nu știa, dar când ai fost arătat în trup, el a putut să aibă părtașie cu tine. Tot așa, când te naști din nou, te-ai născut din Viața veșnică. Aceasta este singura formă a Vieții Veșnice și aceasta

este Viața lui Dumnezeu, ZOE, în limba greacă. Acesta este singurul fel de Viață veșnică.

Dacă ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, ai fost în El tot timpul. El a știut în ce pat și la ce oră ai fi plantat. Tu ai fost creat ca fiu sau fiică a lui Dumnezeu, pentru a face față provocării din această oră, pentru a-L justifica pe Dumnezeu adevărat și viu al acestei ore, Mesajul care vine înăuntru de data aceasta. Aceasta este corect! Totul a fost hotărât înainte de întemeierea lumii. Dacă n-ai fost ales atunci, nu contează cât de mult încerci să imiți, căci nu vei reuși niciodată. Cum ai putea să obții sânge dintr-un nap, dacă în el nu există sânge?

Oamenii spun că eu strig la femei și le acuz tot timpul că își taie părul. Ei îmi spun: „Ai să-ți distrugi slujba din cauza aceasta.” Ruinarea unei slujiri pe care a rânduit-o Dumnezeu Însuși? Departe de El așa ceva! Când oamenii aud Cuvântul lui Dumnezeu... Atunci când un copil începe să se formeze în pântecul mamei, la prima celulă se adaugă alta. Nu este o celulă de om, următoarea a unui câine, următoarea a unei pisici și următoarea altceva, ci este de la început până la sfârșit o ființă umană. Tot așa, când un om se naște din Duhul lui Dumnezeu, nu injectează nimic în viața lui, este un Cuvânt nepătat al lui Dumnezeu, legitimat pentru ceasul acesta. Da, el ia Cuvântul deplin al lui Dumnezeu și nu adaugă nimic la El, niciun crez sau altceva de felul acesta. Cuvântul lui Dumnezeu este curat și neamestecat și s-a manifestat printre noi.

Când vedeți aceste lucruri mărețe manifestate, uitați-vă în Biblie și vedeți în ce epocă trăim, căci dacă Dumnezeu a făgăduit ceva, va și face. La sfârșitul fiecărei epoci, biserica a ajuns la o cotitură și s-a întors de la Cuvânt la păcat și la lucrurile lumești. Lumea este păcat, fiindcă Biblia spune: *„Dacă iubiți lumea sau lucrurile din lume, dragostea Tatălui nu este în voi.”* (1Ioan 2.15).

Aseară am vorbit despre jertfa care a fost adusă, Mielul. Aveau să fie șapte zile, reprezentând șapte epoci ale bisericii. Timp de șapte zile, nu a fost găsit niciun aluat în mijlocul poporului, ceea ce înseamnă că nu există nimic amestecat cu Cuvântul lui Dumnezeu; este nedospit. Noi nu vrem crezuri, drojdii și lucruri amestecate; nu vrem să ne amestecăm cu lumea, ci avem nevoie de Pâinea nedospită a lui Dumnezeu, de Cuvântul Lui curat, de Cuvântul lui Dumnezeu neamestecat, pentru că *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Sistemele noastre confesionale, diferențele și toate celelalte lucruri, au pus în noi aluatul, aceasta și aceea, lumea și moda. Și oh, Hollywood-ul a pătruns aproape peste tot, așa că până la urmă vom ajunge ca Anglia, iar chemările la altar vor fi o rușine. Este așa cum a spus fratele: „Cum să iei peștele în barcă?” Așa este.

Noi trebuie să avem Evanghelia predicată în toată plinătatea ei, dovedită prin puterea lui Dumnezeu, ca să arate care este voia lui Dumnezeu pentru această epocă. Dacă nu ai aceasta, ești doar membrul unei biserici și nimic mai mult, indiferent cât de mult te străduiești să faci o slujbă pentru Dumnezeu. S-ar putea să mergi la cercul de lucru manual, s-ar putea să fii foarte credincios bisericii tale, dar dacă nu ai în tine acel germen al Vieții Veșnice, dacă nu ai fost hotărât mai dinainte să fii un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, vei crește deformat și nu vei fi niciodată un fiu sau o fiică adevărată a lui Dumnezeu.

Eu v-am povestit adesea istorioara cu puiul de vultur. Nădăjduiesc să nu par batjocoritor. Un fermier voia să pună o cloșcă, dar îi lipsea un ou, așa că s-a dus la un cuib de vultur și dintre cele două ouă pe care le-a găsit, a luat unul și l-a pus sub găină.

Când s-a împlinit vremea, micuțul vultur a ieșit din ou, dar părea foarte amuzant printre puii găinii. În primul rând, nu putea înțelege cloncănitul găinii, fiindcă ea nu vorbea așa cum ar fi vrut el să audă. Apoi nu putea înțelege scormonitul în gunoi și ciugulitul prin curte, o astfel de mâncare nu era pentru el. Era printre ei ca o rățușcă urâtă. El nu înțelegea nimic din cloncănitul găinii și nu putea să mănânce nimic din hrana ei.

Iată însă că mama lui știa că avusese două ouă în cuib, iar acum era numai unul singur, așa că a pornit în căutarea celui pierdut. A traversat țara, iar în cele din urmă a zburat pe deasupra curții și l-a văzut acolo jos urmând bătrâna găină. Văzându-l, a strigat: „Junior, tu nu ești un pui, ești un vultur!”

De ce aceasta? Pentru că el a fost vultur de la început.

Atunci când un bărbat sau o femeie trăiește înconjurat de doctrine și de religie rece și formală, dacă a fost ales de la început să fie un fiu de Dumnezeu, când vede Cuvântul lui Dumnezeu predicat în puterea Sa și dovedit de Dumnezeu, va alerga imediat la El, pentru că este un vultur de la început. El nu-și face griji ce spune oricine altcineva, când vede Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, zboară spre El pentru că este un vultur mic.

Când puiul de vultur a fost strigat de mama lui, a spus: „Mamă, cum să mă ridic de aici?”

„Fă un salt și te voi prinde!”, a răspuns ea.

Acesta este singurul lucru pe care trebuie să-l faci: să faci un salt, o singură săritură spre Dumnezeu, o singură promisiune: „Doamne Isuse, Te cred din toată inima. Cred Mesajul acestui ceas. Văd legitimarea Lui și cred că este adevărat.” Sari în picioare, căci mama te va prinde. Nu îți face griji, ești un vultur, iar ea va fi chiar acolo pentru a te lua.

Noi ne dăm seama cu toții că trăim într-o vreme extraordinară, într-un timp măreț când credincioșii văd dovedirea adevărilor Bibliei, iar dovedirea lor este însăși dovada că acesta este Adevărul. Absolut! Este timpul când Cuvântul lui Dumnezeu este făcut cunoscut; când sămânța adevărată este împinsă înaintea ca să-L vadă și să-L urmeze, în timp ce alții nu pot să vadă nimic.

Eu am predicat atât de mult în țara aceasta, încât ar trebui să nu mai fie nicio femeie cu părul scurt. Dar, de fiecare dată când mă întorc, găsesc și mai multe. De ce se întâmplă aceasta? Pentru că ceva nu este în ordine. Voi știți că acesta este adevărul pentru că așa spune Cuvântul. Cu toate acestea oamenii spun: „Ei bine, aceasta nu are nicio importanță!” Ea face o diferență!

Un frate drag mi-a spus odată: „Am să-mi pun mâinile peste tine, frate Branham, pentru că te iubesc și văd că-ți distrugi singur slujba. Nu este treaba ta să le spui femeilor despre aceasta. Lasă-i pe păstori s-o facă.”

„Da”, am răspuns eu, „dar ei n-o fac.”

„Ei bine, nu este treaba ta. Tu roagă-te pentru bolnavi și atât.”

„Bine, dar atunci a cui treabă este? Eu am fost chemat să predic Evanghelia.”

„Am să-mi pun mâinile peste tine și am să îl rog pe Dumnezeu să te elibereze.”, mi-a răspuns el.

„Desigur, dacă mă vei lăsa și tu să-mi pun mâinile peste tine. Mă voi ruga lui Dumnezeu să-ți deschidă ochii să vezi.”

„Oamenii cred că ești un profet, un slujitor al lui Dumnezeu”, a continuat el, „așa

că ar trebui să le înveți pe femei ce să facă pentru a primi daruri, profeții și lucruri minunate.”

„Cum aş putea să le învăț Algebra când ele nu știu încă Abecedarul?” Vedeti? Așa este. Dacă tu nu poți face lucrurile obișnuite, cum vei putea face lucrurile spirituale? Frate, soră, s-ar putea să sune ca o glumă, dar acesta este Adevărul, Adevărul Evangheliei.

Noi vedem că astăzi mulți dintre oameni nu pot să creadă, chiar și oameni plini de Duhul. Am să vă spun ceva ce vă va șoca desigur. Botezul cu Duhul Sfânt nu are nimic a face cu sufletul vostru, nu înseamnă că ați intrat. Înțelegeți? Sufletul, interiorul, trebuie să vină de la Dumnezeu. Trupul de carne, exteriorul, posedă cinci simțuri, cinci intrări către... contactați casa voastră pământească. În interior, aveți un duh care posedă cinci ieșiri: cunoștința, dragostea și așa mai departe. Cinci ieșiri spre acel duh. Amintiți-vă, în acest duh puteți fi botezat cu Duhul autentic al lui Dumnezeu și totuși să fiți pierduți, deoarece sufletul care trăiește, a fost rânduit de Dumnezeu. Nu a zis Isus: *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea:*

„Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” (Matei 7.22-23). Nu a profetit Caiafa? Cu toate acestea era un diavol.

Acei preoți, conducătorii religioși din acea vreme, plini de smerenie și orice altceva, nu au reușit să vadă Cuvântul lui Dumnezeu Însuși manifestat în fața lor.

Sunt o mulțime despre care am putea vorbi și pe care mi i-am notat aici. Ce ziceți despre Balaam? Poate ziceți: „Dumnezeu își schimbă gândurile!” Nu, Dumnezeu nu-și schimbă niciodată gândurile!

Balaam era profet, episcop, predicator sau oricum vreți să spuneți, era un om puternic. El l-a întrebat pe Dumnezeu dacă este bine să mergă să-l blesteme pe Israel. Lui nu i-a plăcut niciodată acest popor, așa că ar fi vrut să mergă, dar Dumnezeu i-a zis: *„Nu te duce!”*

Atunci Balac a trimis la el un grup de episcopi, prezbiteri sau ceva, cu mai multă educație ca să-l convingă, ceea ce l-a determinat pe Balaam să mergă și să-l

Întrebe din nou pe Dumnezeu. El nu trebuia să-L întrebe a doua oară! El trebuia să rămână la ceea ce i-a spus Domnul la început, pentru că Dumnezeu nu se poate schimba în hotărârea pe care a luat-o.

Uitați-vă la Rebeca. Ea nu a așteptat o a doua întrebare, ci, atunci când a fost întrebată: „*Vrei să te duci?*”, a răspuns scurt: „*Da, vreau!*” (Geneza 24.58).

Vedeți, ea a avut o descoperire de la Dumnezeu și ca urmare a acționat sub impulsul Duhului lui Dumnezeu, care a făcut-o să primească adevărul și să creadă.

Desigur, noi aflăm că Balaam nu putea să vadă. Astfel, el a privit poporul Israel și a zis: „O clipă! Noi suntem un popor mare și puternic, în timp ce voi sunteți un grup împrăștiat, dar toți credem în același Dumnezeu.”

Este adevărat. Ei toți credeau în același Dumnezeu; toți se închinau la Iahveh. Uitați-vă numai la jertfa adusă de Balaam: el a făcut șapte altare, numărul desăvârșit al lui Dumnezeu, un simbol spre cele șapte biserici; a jertfit șapte berbeci, vorbind despre venirea Domnului.

Balaam era la fel de fundamentalist ca și Moise, dar nu poseda legitimarea divină. Amândoi erau profeți, dar numai în slujba lui Moise era prezent supranaturalul: Stâlpul de Foc, Lumina care stătea tot timpul deasupra taberei; vindecarea divină, strigătul Împăratului în tabără, semne mari și minuni și lucruri săvârșite între ei. Acesta era semnul că Dumnezeul cel viu era în mijlocul poporului Său.

În principiu, amândoi aveau dreptate, dar Balaam a încercat să convingă poporul prin vicleșug, a încercat să-l vrăjească. Când? Chiar înainte de a ajunge în țara făgăduită, când mai aveau doar o zi sau două de mers și ajungeau.

Este greu să spui ceva și eu știu că s-ar putea ca într-o zi să fiu împușcat pentru aceasta, dar țineți minte: bisericile sunt vrăjite de acest Consiliu Ecumenic. Ei vă duc direct în el, ca să spuneți: „Toți suntem la fel!” Nu este adevărat, voi nu sunteți la fel. Ieșiți de acolo! Depărtați-vă de ei! Depărtați-vă de aceste lucruri cât puteți de repede!

Balaam a spus însă: „Să-i lăsăm pe copiii noștri să se căsătorească între ei, pentru că, în definitiv, toți credem în același Dumnezeu.”

Cuvântul spune însă: „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*” (Amos 3.3). Poate umbla oare cineva cu Dumnezeu fără să fie de acord cu Cuvântul Său?

Cum este posibil să adăugați crezuri și așa mai departe, când ni s-a poruncit să nu o facem? Nu o puteți face. Nu există nicio modalitate de a face aceasta, frate și soră. Voi nu puteți amesteca aluatul cu azima, așa cum nici uleiul nu se poate amesteca cu apa, sau cum întunericul nu se poate amesteca cu lumina, deoarece lumina are putere și-l alungă.

Astfel, nici noi nu ne putem amesteca între noi și nici cu păcatul lumii. Nu poți amesteca Biserica și confesiunea împreună; nu poți amesteca Biserica și crezul împreună și nu poți amesteca lumea și Evanghelia împreună. Nu este posibil niciun amestec! Biblia spune: *„Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.*

Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2 Corinteni 6.17-18). Noi nu putem face aceasta când aceste lucruri se manifestă și Cuvântul lui Dumnezeu pentru ceasul acesta Se dovedește a fi Adevărul. Călcați pe urme!

Mesajul lui Luther a rămas în urmă din pricina lui Wesley, iar mesajul lui Wesley și-a pierdut puterea din pricina mesajului pentecostal. Înțelegeți? Dacă biserica lui Wesley ar fi mers mai departe, ei ar fi devenit pentecostali, iar dacă luteranii s-ar fi dus mai departe, ar fi devenit metodiști. Tot astfel, dacă pentecostalii ar merge mai departe, ar deveni Mireasa. Dacă mergeți însă înapoi, dacă vă întoarceți în lume, cum faceți acum, veți fi pierduți, deoarece pleava și paiiele vor fi arse, deși au fost un purtător. Frunzele au purtat cândva viața, dar când a apărut spicul, viața le-a părăsit pentru a merge mai departe, acest lucru întâmplându-se până când bobul a ajuns la maturitate.

Același lucru s-a întâmplat și cu biserica. Ea a trecut prin neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt (restituirea darurilor), până când a ajuns la chipul lui Hristos. Hristos este Mirele; Biserica este Mireasa, iar Mireasa este o parte a Mirelui. Ea trebuie să fie o Biserică Cuvânt, nu o denotațiune; Cuvântul Biserică, Cuvântul care a fost făcut cunoscut, Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu.

Balaam nu putea să vadă diferența, așa cum și astăzi sunt mulți care n-o pot vedea.

Nici Faraon n-a văzut-o, chiar dacă Cuvântul a fost legitimat chiar înaintea lui.

Nici Datan n-a văzut-o, de aceea s-a dus la Moise și i-a zis: *„Crezi cumva că tu ești*

singurul? Toată adunarea este sfântă, nu doar tu!" (Numeri 16.3). Dar Dumnezeu nu a lucrat niciodată așa, iar Datan ar fi trebuit s-o știe. Cu toate acestea, a spus: *„Toată adunarea este sfântă! Tu crezi cumva că ești buricul pământului?"* (Așa am spune în limbajul nostru de astăzi).

Moise știa că fusese trimis de Dumnezeu ca să îndeplinească acea slujbă, așa că a căzut cu fața la pământ și a strigat către Domnul, iar Dumnezeu i-a răspuns: *„Separă-te de ei!"* și i-a înghițit pământul.

Amintiți-vă că păcatul pe care l-a săvârșit Israel când a ascultat de Balaam, nu le-a fost iertat niciodată. Uitați-vă numai ce tablou zguduitor: din două milioane de oameni care au ieșit din Egipt, numai doi au intrat în țara făgăduită. Toți au mâncat din aceeași mană; toți au dansat în Duhul și au avut totul în comun, dar când a venit vremea, Cuvântul a făcut separarea. Același lucru este valabil și pentru astăzi: Cuvântul a făcut separarea! Când a venit timpul, a spus de ce suntem aici.

Uitați-vă ce spune Biblia în Matei 24.24: *„În zilele din urmă, cele două duhuri vor fi atât de apropiate, încât, dacă ar fi cu puțință, chiar și cei aleși ar fi înșelați.”* Desigur, deoarece pleava arată exact ca grâul, dar nu este grâu. Înțelegeți? Ea nu este grâu chiar dacă seamănă perfect cu el. Vedeți? *„...atât de aproape, încât, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe aleși.”* Oamenii se organizează, cad în denominațiune, se usucă și mor, iar viața trece mai departe, în bobul de grâu. Vedeți, este exact așa. Este numai un purtător, nu bobul de grâu.

Dar grâul continuă. Toată puterea grâului se strânge în bobul de grâu, ca să iasă în marea înviere. Să ne oprim puțin aici și nădăjduiesc să nu vă șochez prin ceea ce voi spune, fiindcă vreau să vă întreb ceva.

Știați că la monta artificială care se face la vite, în lichidul seminal care vine de la mascul, sunt cam un milion de semințe? Și știați că numai unul este fertil? Da, un singur germen se va alege dintre ceilalți, va găsi ovulul fertil, se va lipi de el și-l va fecunda, în timp ce restul vor muri. Unul singur este hotărât mai dinainte ca să trăiască în timp ce toți ceilalți mor, chiar dacă sunt la fel. Vedeți? Unul dintr-un milion.

Ce s-ar întâmpla dacă în seara aceasta ar fi la fel? Se presupune că în lume ar fi cam cinci sute de milioane de creștini, ceea ce înseamnă că dacă răpirea ar avea loc în seara aceasta, ar pleca doar cinci sute de oameni. Vedeți? Mireasa ar fi luată de aici și oamenii habar n-ar avea de aceasta. Ei vor continua să predice despre

venirea Domnului și vor spune: „Primesc aceasta și aceea și cealaltă.” Gândiți-vă însă, cât de decepționați vor fi când își vor da seama că au pierdut totul. Dacă ar fi așa? Eu nu spun că este, nu pot să știu aceasta și nu am autoritatea de a spune aceasta, fiindcă Dumnezeu este Judecătorul. Uitați-vă însă cât de ușor s-ar putea întâmpla acest lucru.

De ce nu a văzut Core? De ce nu a văzut Datan?

De ce nu a văzut Ahab? El l-a chemat în ajutor pe Iosafat, spunându-i: *„Am ajuns la necaz. Tu știi că Dumnezeu ne-a dat acest pământ, pe care l-a împărțit Iosua, dar acum o parte din el ne-a fost luat de Sirieni! Nu ai vrea să vii să ne ajuți să-l luăm înapoi?”*

„Ba da”, a răspuns Iosafat.

„Copiii noștri sunt flămânzi, iar Sirienii, dușmanii noștri, umplu pântecele copiilor cu grâul care ni se cuvine nouă.” Aceasta o spune Scriptura. Și Ahab i-a zis lui Iosafat: *„N-ai vrea să mă ajuți să merg acolo și să iau înapoi acel pământ?”*

Uneori, un om bun poate greși fiind influențat de rău, de aceea eu îți spun, biserică: Mai bine ai veghea cu atenție!

Iosafat, care era un om cu frică de Dumnezeu, a spus: *„Desigur, trebuie să mergem acolo cu carele noastre, deoarece toți suntem la fel.”* Dar nu, ei nu erau la fel.

Și Iosafat a continuat: *„Carele noastre vor fi și ale voastre; poporul nostru va fi și al vostru. Desigur, vom merge, dar haideti să-L întrebăm pe Domnul.”*

„O”, a răspuns Ahab, *„cum de nu ne-am gândit mai repede la aceasta?”*

„Este vreun profet de-al Domnului pe aici?”

„Desigur”, a răspuns Ahab, *„este un seminar întreg. Am aici patru sute dintre cei mai buni. Toți sunt oameni cu doctoratul, LLD, LD și orice altceva.”*

Țineți minte că ei erau profeți evrei, erau de la o școală a profeților.

„Adu-i să vedem ce vor spune,” a răspuns Iosafat.

Cred că Zedechia (episcopul conducător al celor patru sute) este cel care a avut

inspirația. Desigur, el a avut o inspirație, așa că și-a făcut două coarne mari de fier și a zis: „*Așa vorbește Domnul: Cu coarnele acestea îi vei scoate afară din țară pe Sirieni.*”

Toți ceilalți profeteau și ziceau: „Chiar așa este!” Întregul seminar fiind de acord cu conducătorul lor. Vedeți?

Ahab era foarte mulțumit, dar Iosafat, care era un om duhovnicesc, nu s-a mulțumit cu atât și a zis: „*Nu mai este niciunul pe care l-am putea întreba?*”

„Ce nevoie mai este să întrebi pe altcineva când întregul consiliu ecumenic spune: „Este în regulă?” Toți ne-au spus ce avem de făcut și aceasta trebuie să facem!”

„Totuși”, a răspuns Iosafat, „nu mai este încă unul?”

„Ba da, mai este Mica, fiul lui Imla, dar îl urăsc (întotdeauna este la fel) pentru că de fiecare dată îi contrazice pe ceilalți, mă blestemă și spune tot ce este mai rău despre mine.”

„O”, a spus atunci Iosafat, „să nu vorbească așa împăratul! Trimite după el.”

Imediat unul dintre bătrâni s-a dus la fiul lui Imla și i-a zis: „Ascultă, vrei să te întorci în organizație? Dacă da, vorbește la fel ca ceilalți și vei fi primit înapoi.”

Dar s-a întâmplat că Dumnezeu avea acolo un om pe care ei nu puteau să pună mâna, deoarece pusese Domnul mâna pe el înaintea lor, așa că Mica reflecta Adevărul lui Dumnezeu.

Și Mica a zis: „Voi veni acolo, dar voi spune numai ce îmi va pune Dumnezeu în gură.” Vedeți? Acesta este felul în care procedează un om al lui Dumnezeu.

Apoi a adăugat: „Lăsați-mă în noaptea aceasta.” Și când a venit noaptea, Dumnezeu i-a vorbit profetului.

În dimineața următoare, ei l-au întrebat: „Ei, fiul lui Imla, ce ai să ne spui?”

„Duceți-vă”, a răspuns Mica, „dar am văzut Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.”

„Ce ți-am spus?”, a strigat Ahab.

Atunci marele episcop s-a dus la Mica și l-a lovit peste gură, spunând: „Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine? Eu știu că L-am avut pentru că am dansat în Duhul, și am făcut toate celelalte lucruri. Duhul a fost peste mine, pe unde a ieșit?”

Fiind un fiu al lui Dumnezeu sau un adevărat profet al lui Dumnezeu, Mica și-a examinat vedenia pe care a avut-o cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu era cu Cuvântul, era greșită, înțelegeți? Cuvântul pentru acea oră.

Conform Scripturii, pământul acela le aparținea lor, era pământul lor, așa că totul părea să fie corect, cu excepția unui singur lucru.

Amintiți-vă că un singur Cuvânt a provocat întreaga mizerie, atunci când Eva nu a crezut un Cuvânt al lui Dumnezeu. Da, un singur Cuvânt a produs necazul chiar la începutul Bibliei. Apoi, la mijlocul Bibliei a venit Isus și a spus: „*Omul va trăi cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4), pentru ca la sfârșitul Bibliei să scrie: „*Oricine va adăuga sau va scoate un Cuvânt din această Carte, își va scoate partea.*” (Apocalipsa 22.18-19).

Nu este vorba de a avea numai o parte a Evangheliei, fiindcă metodiștii au o parte; baptiștii, prezbiterienii și așa mai departe, au câte o parte și la fel catolicii, martorii lui Iehova și toți ceilalți.

Dar ceea ce contează este tot Cuvântul, întregul Cuvânt, Cuvântul orei. Noi nu-L vom crede decât după ce Dumnezeu va unge un profet care să pășească în față, să Îl spună, să-L confirme și să-L dovedească cu adevărat. Altfel, va aluneca pe lângă oameni și ei nici nu vor avea habar de El. Așa s-a întâmplat întotdeauna.

Voi catolicii, ați ars-o pe rug pe Ioana d'Arc ca vrăjitoare, iar două sute de ani mai târziu ați dezgropat oasele preoților care au făcut aceasta și le-ați aruncat în râu. Nu l-ați cunoscut nici pe sfântul Patrick și nici pe ceilalți, iar astăzi vă va trece din nou printre degete.

Dumnezeu o va face, iar voi nici nu veți ști vreodată că a făcut-o. El Se strecoară printre voi și Își ia Mireasa, o ia drept în sus și o fură departe, chiar din mijlocul oamenilor.

Noi aflăm că acest Mica a studiat Cuvântul și știa că Dumnezeu spusese printr-un profet adevărat care trăise înaintea lui: „*Ahab, pentru că ai vărsat sângele neprihănitului Nabot, câinii vor linge sângele tău și al Izabelei.*” Și, pentru că

Dumnezeu a spus aceasta, așa trebuia să se întâmple. Cum era posibil ca Mica să profetească bine despre Ahab, când Dumnezeu vorbise numai de rău cu privire la el?

Cum aș putea eu să vorbesc de bine acestei biserici, Laodicea, când Dumnezeu a vorbit împotriva ei? Voi sunteți goi și mizerabili, dar spuneți: „Sunt bogat! O, noi avem biserici metodiste, prezbiteriene și baptiste. Avem tot ce este mai bun, aceasta, aceea și cealaltă!” Foarte bine, dar nu știți că sunteți goi, orbi și săraci față de adevărurile pe care le manifestă Dumnezeu. El va face același lucru și cu voi: vă va arunca afară. Înțelegeți? Credeți, oameni buni și treziți-vă înainte de a fi prea târziu!

Zedechia l-a lovit pe Mica peste gură și i-a zis: „*Pe unde a ieșit Duhul Domnului...?*”

Mica a spus: „*Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie, iar oștirea cerească în jurul Lui.*”

El a chemat delegații Raiului și a zis: „Cine se va duce să-l amăgească pe Ahab?” Și un duh de minciună s-a înfățișat înaintea lui Dumnezeu, un duh mincinos.” Amintiți-vă că duhul acela mincinos a intrat în cei patru sute de profeți, iar ei ar fi trebuit să știe că duhul care era peste ei nu era conform Cuvântului. Cu toate acestea, s-au lăsat duși în rătăcire pentru că erau profeții împăratului și aveau totul bine.

Aceasta a făcut biserica astăzi. Oamenii s-au îndepărtat de experiențele de modă veche pe care le aveau cu ani în urmă, când stăteau în picioare la colțurile străzilor și predicau Evanghelia. Ieșiți afară din aceste organizații chiar astăzi, ca să fiți un popor liber! O, voi v-ați întors acolo, ca un porc la mocirlă și ca un câine la ceea ce a vărsat. Dar dacă aceasta l-a făcut să verse prima dată, îl va face să verse din nou. Așa este. Dumnezeu v-a vărsat din gură deoarece „*ești căldicel; nici rece, și nici în clocot.*” (Apocalipsa 3.16). Mergeți la câteva adunări, apoi ascultați muzică și cântați până ajungeți o rușine pentru creștinism.

Zilele trecute am fost chemat de fiul meu să privesc la televizor un grup care cânta cântece religioase, dansând un fel de rock-and-roll. Așa ceva este o urâciune înaintea lui Isus Hristos. O, nu mai există niciun fel de solemnitate în biserică! În loc să fie biserica Dumnezeului celui viu, în care Isus Hristos poate să se manifeste în toată Puterea, totul a devenit o petrecere rock-and-roll și o paradă a modei. Desigur, undeva este ceva putred, așa că oamenii alunecă tot mai tare. Uitați-vă

unde ați ajuns și fiți atenți! Treziți-vă înainte de a fi prea târziu.

Și Domnul a spus: „*Cine se va duce să-l amăgească pe Ahab, ca să meargă acolo și să se împlinescă astfel cuvintele aceluia profet?*” Vedeți? Dacă profetul a spus un Cuvânt, cerul și pământul vor trece, dar El nu poate să greșească. Totul trebuie să se împlinescă întocmai, așa că aceasta a trebuit să aibă loc.

Împăratul a zis: „*Puneți pe omul acesta la închisoare, și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace.*” (1 Împărați 22.27).

Dar Mica nu s-a lăsat intimidat pentru că știa că are pe Duhul lui Dumnezeu, așa că profeția și viziunile lui erau corecte. Mesajul lui era corect pentru că era „Așa vorbește Domnul!” din Cuvânt, iar dacă era „Așa vorbește Domnul”, trebuia să fie corect. Acesta este motivul pentru care i-a spus lui Ahab: „*Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.*” (v. 28). Desigur, voi știți ce s-a întâmplat, așa că înțelege, frate, și fii atent.

Cu siguranță, Caiafa nu a putut să vadă. De ce nu a privit în sus? Pentru că era episcop, un papă al tuturor bisericilor. De ce acest om nu a putut să-L vadă pe Isus? De ce nu a putut să înțeleagă? În sinagogă se cânta Psalmul 22: „*Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?*”, iar El atârna pe cruce și spunea exact aceleași cuvinte. Ei L-au condamnat la moarte chiar pe Dumnezeul Căruia I se închinau și-L aduceau laude. Da, chiar pe El L-au ucis ca pe un fanatic. Iată ce au făcut. V-ar șoca dacă v-aș spune că lucrul acesta este pe cale să se repete.

Biblia spune că El stă la ușă și bate, dar nimeni nu vrea să-L primească înăuntru. Cuvântul spune: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Îi scutur, îi cert, dar aceasta este doar pentru că îi iubesc. Acesta este motivul pentru care vreau să-Mi deschideți ușa și să Mă lăsați să intru!*” El nu vrea să intre într-o biserică, ci în fiecare individ în parte, deoarece bisericile L-au scos afară din mijlocul lor, și L-au încuiat afară. Dintre toate epocile, aceasta este singura în care El este scos afară din biserică, deoarece toate organizațiile L-au scos afară, L-au refuzat și L-au respins. În celelalte epoci, El S-a descoperit doar temporar, prin neprihănire și așa mai departe, dar epoca în care suntem acum, este manifestarea deplină a dovezii că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. O, eu știu că sunt mulți imitatori, dar uitați-vă la începuturi, la original și atunci nu veți putea fi înșelați.

Moise s-a dus să elibereze Israelul, ascultând porunca Domnului, și a făcut câteva

minuni. Dar imediat s-au ridicat imitatorii. Dacă ei ar fi fost primii, el ar fi fost imitatorul, înțelegeți? Moise avea însă Cuvântul lui Dumnezeu, iar Domnul a dovedit aceasta, de aceea el a stat liniștit în toate situațiile. Știți că același lucru a fost făgăduit pentru zilele din urmă?

2 Timotei 3.8: *„După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc Adevărului...”* Când o organizație spune ceva ca să-i atragă pe oameni la ea, aceasta arată că nu vine de la Dumnezeu, pentru că Dumnezeu face acele lucruri pentru a-i atrage pe oameni la El, apoi urmează Mesajul. Dacă nu este așa, înseamnă că lucrarea respectivă nu vine de la Dumnezeu. El procedează întotdeauna la fel.

Iuda nu a putut înțelege nimic, deși a mers pretutindeni cu Isus, dar sămânța adevărată, hotărâtă mai dinainte de Dumnezeu, sufletul care a fost în Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii, primește descoperirea și înțelege totul.

Țineți minte, voi, care în seara aceasta aveți cu adevărat Duhul lui Dumnezeu, ați fost în Hristos, pentru că El era plinătatea Cuvântului; era plinătatea dumnezeirii în trup. *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* Credeți aceasta? Priviți, El era în Hristos, iar dacă tu ai fost de la început în Dumnezeu, o genă, un cuvânt, un atribut, înseamnă că ai umblat împreună cu El, aici pe pământ; ai vorbit cu El aici pe pământ; ai vorbit cu El; ai suferit cu El; ai murit cu El pe Calvar; ai înviat cu El, iar acum ești în locurile cerești în Hristos Isus, împărtășindu-te cu El, Cuvântul, pe măsură ce se hrănește în suflet, căci *„Omul va trăi cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Nu cu cuvântul metodiștilor sau al bapțiștilor, nici al unei organizații, ci cu Cuvântul lui Dumnezeu. Amintiți-vă: dacă rămânea ceva din jertfă, trebuia să fie ars până dimineața, deoarece în ziua următoare începea o altă epocă a bisericii. Este adevărat? Desigur, voi puteți vedea simbolul în cartea Exodului.

El a spus: *„Eu voi alege un singur loc în care-Mi voi pune Numele, așa că nu vă veți putea duce oriunde. Eu am o singură Ușă și numai pe aceea o voi recunoaște.”* Și acolo unde-și pune Domnul Numele, este singurul loc în care-ți va primi Jertfa. Noi, oamenii, ne-am făcut tot felul de uși, dar Dumnezeu a făcut o singură Ușă, așa că în Ioan 10.7 Isus spune: *„Eu sunt ușa aceea.”*

Dumnezeu Și-a pus Numele în Isus, credeți aceasta? El era Fiul lui Dumnezeu și noi știm că fiecare fiu vine în numele tatălui său. Și Isus a spus: *„Eu am venit în*

Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți." (Ioan 5.43). Da, eu vin în numele tatălui meu; tu vii în numele tatălui tău, iar Isus a venit în Numele Tatălui Său. Deci Numele Tatălui Său este Isus, deoarece citim că El a venit în Numele Tatălui Său. Chiar așa.

Și El a mai spus: „...și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.” Desigur, vă veți lua denumirile și veți merge cu ele. Voi mergeți înainte, deoarece Biblia spune: „*Ei s-au ridicat ca să împlinească ceea ce este scris. Sunt orbi, goi și nu știu aceasta.*” Ei merg la biserică, sunt religioși, evlavioși și pioși, la fel ca și Cain, care a adus o jertfă ca și Abel, făcând tot ce a făcut el. Dar Abel a știut prin descoperire ce jertfă se cerea, nu roadele câmpului, nu ceva ce avea de-a face cu mâinile voastre.

Credinciosul poate să vadă Cuvântul făcut trup, dar ceilalți nu pot vedea nimic.

Uitați-vă la israeliți. După ce l-au văzut pe Moise înfăptuind toate acele minuni mărețe, au zis: „Noi vom merge după Balaam, deoarece credem că are dreptate. El este mai deștept, mai educat și și-a luat doctoratul, așa că vom merge după el.”

Iar Dumnezeu nu i-a iertat niciodată pentru aceasta, nimicindu-i chiar acolo în pustie. Isus Însuși a spus: „*Ei nu vor veni niciodată; niciunul din ei nu este mântuit.*”

Iudeii spuneau: „*Părinții noștri au mâncat mană în pustie patruzeci de ani.*” (Ioan 6.31).

Dar Domnul le-a răspuns: „*Ei toți au murit, despărțiți pentru totdeauna de Dumnezeu. Toți sunt morți.*”

Cu siguranță, pentru că și-au plecat urechea la o minciună. Conducătorul lor, Moise, le-a arătat drumul spre țara făgăduită, prin puterea lui Dumnezeu, și au ajuns atât de departe, toți corect, dar când au ajuns însă la Cades-Barnea, i-au întors spatele.

Credincioșii văd descoperirea, pe când necredincioșii trec pe lângă ea fără s-o vadă.

Uitați-vă cât de evlavios era Caiafa. Uitați-vă cât de evlavioși erau toți preoții, iar Isus s-a întors și le-a spus: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44).

Dar acolo erau și câțiva credincioși. Credeți că ucenicii au înțeles ce-a spus Isus prin cuvintele: *„Eu și Tatăl una suntem”*? Ei n-au putut explica acele cuvinte, așa cum n-au putut explica nici ceea ce voia să spună prin cuvintele: *„Cine nu mănâncă trupul Fiului omului și nu bea sângele Lui, nu are viață.”* Cu toate acestea, ei au crezut, deoarece ei îl vedeau în El pe Dumnezeu făcut trup. Isus a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”* (Ioan 10.37-38).

„Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea...”, ca să ajungeți să fiți mântuiți. Vedeți? El a mai spus: *„Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele cunosc Cuvântul Meu și văd când El este descoperit pentru epoca aceea.”* Poate veți spune: *„Bine, dar și Caiafa știa Cuvântul!”*

Da, dar nu Cuvântul pentru acea epocă. El avea cuvântul cu care-l îndopaseră Fariseii, dar nu posedea Cuvântul legitimat al aceluia ceas.

„Ele cunosc glasul Meu,” cunosc semnul Meu, Mă cunosc pe Mine.

Oh, să ne întoarcem la textul nostru, dacă nu, vom pierde multe din aceste Scripturi, pentru că trebuie să închei în următoarele câteva minute, deoarece va fi ora zece în câteva minute. Îl iubesc.

Prieteni, care ați făcut acele donații mai devreme, în hol, voi care mi-ați hrănit copiii și i-ați îmbrăcat cu banii câștigați cu greu de voi, știți unde se duc acești bani? Ei mă ajută să plec peste hotare, la păgânii care n-au auzit niciodată nimic despre Dumnezeu. Aceasta fac eu cu banii pe care-i primesc de la voi, până la ultimul bănuț, iar Dumnezeu, Judecătorul meu, știe că acesta este adevărul. Bărbatul care stă aici, se ocupă de fondurile bisericii mele. Eu primesc o sută de dolari pe săptămână, iar restul banilor merg să sponsorizeze întâlnirile de peste mări, pentru ca Cuvântul să ajungă și la cei care nu pot veni aici.

Voi știți că bisericile nu mă vor, ci îmi întorc spatele, spunând: *„El face parte din „Numai Isus” sau ceva de genul acesta. Este un eretic, un fanatic, un urmaș al Izabelei.”*

Vedeți? Ei l-au numit pe Domnul meu Beezebul și l-au dat toate acele nume rele, iar El ne-a spus: *„Dacă pe Stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?”* (Matei 10.25). Deci nu este nicio deosebire.

Credeți oare că așa putea sta în fața voastră ca un fățarnic și să vă spun minciuni?

Nu aș fi oare demascat de El? dar dacă vă iubesc și știu care este Adevărul...

M-ați auzit vreodată spunând ceva în Numele Domnului Isus și să nu se întâmple? Nu. Pun această întrebare oricui vreți, pentru că am spus mii de lucruri și s-au împlinit toate. Amintiți-vă de vremea când Dumnezeu l-a chemat pe Samuel... Pe atunci, Israelul dorea să fie la fel ca celelalte popoare, iar penticostalii de astăzi au ajuns exact în aceeași situație. Voi vreți să vă comportați ca ceilalți oameni, dar nu sunteți la fel ca ei, de aceea sfatul meu este să vă țineți departe de ei. O, frate, nu umbla după biserici mari și strălucitoare! Noi propovăduim că Domnul este gata să vină. Haideți deci, să ieșim la lucru și să-i înștiințăm pe păgâni. Haideți să facem ceva pentru ei.

Samuel a spus poporului: „V-am cerut eu vreodată bani, să mă întrețineți?”

„Nu, Samuel, nu ai făcut niciodată aceasta.”

„V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat?”

„O, așa este, Samuel, ai dreptate. Noi credem cu toții că ești un profet trimis de Dumnezeu, și tot ce ai spus s-a împlinit întocmai, dar dorim un împărat.”

Ați văzut ce s-a întâmplat? Și eu vă spun, fraților: Scriptura se repetă, deoarece acesta este felul în care lucrează Dumnezeu. Înțelegeți? Noi am ajuns într-un timp ca acela.

Să ne întoarcem repede la textul nostru, pentru că deși am vorbit foarte mult, nu am ajuns încă la el. Vă spun toate aceste lucruri pentru că vă iubesc și n-aș vrea să pieriți odată cu lumea.

Dacă sunteți din lume, veți pieri odată cu ea, dar dacă sunteți din Dumnezeu, veți merge cu El în înviere. Scoateți deci, chiar în seara aceasta afară firea voastră, dragostea pentru lucrurile lumii precum și toate dogmele omenești, și priviți drept la Calvar, spre Jertfa voastră. Duceți-vă acolo să-L întâlniți, pentru că acela este singurul loc unde Se va întâlni El cu voi.

Metodiștii spun: „El este în biserica noastră.” Și la fel spun baptiștii, penticostalii și toți ceilalți.

Nu uitați însă că El a zis: *„Mă voi întâlni cu voi într-un singur loc: acolo unde am pus Numele Meu.”* Aceasta înseamnă în Isus Hristos, pentru că în El Și-a pus

Dumnezeu Numele. Acesta este singurul loc în care Se va întâlni Dumnezeu cu tine: în Isus Hristos, Cuvântul, același ieri, azi și în veci. De la picioare și coapse, noi am ajuns la Cap, manifestând în deplină măsură Mireasa, la fel ca pe Mire.

Să mergem acum pentru vreo zece minute la textul nostru și apoi vom încheia. Ceea ce s-a întâmplat în textul pe care l-am citit, este ceea ce se întâmplă de obicei.

Dumnezeu a făgăduit prin Cuvântul Său din Maleahi 3, următoarele: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”*

Dacă vreți să vedeți împlinirea acestui verset, duceți-vă în Matei 11. Acolo, vedem că după ce Ioan Botezătorul a fost închis, ucenicii lui au venit la Isus și i-au zis:

„Ioan este în temniță și noi am venit să Te întrebăm dacă Tu ești Cel așteptat.” Vedeti, ochiul de vultur al lui Ioan observase ceva.

El era în temniță și se pregătea să moară, așa că le-a zis: *„Duceți-vă și întrebați-L!”* Vedeti?

Ioan spusese despre El: *„Acela își are lopata în mână, își va curăți cu desăvârșire aria...”* (Matei 3.12).

El credea că va începe Mileniul; credea că grâul este pregătit pentru seceriș, dar nu era așa, ci era nevoie ca bobul de grâu să moară și să intre în tulpină, să se ridice din nou ca să formeze adevărata Mireasă. El a spus: *„Își va curăți cu desăvârșire aria, și își va strânge grâul în grâнар; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.”* (v. 12). Fiți atenți ce a spus cel care a pregătit prima venire a lui Hristos.

Nădăduiesc că nu dormiți. Grâul este aici și va fi strâns în grâнар. Acolo era Mireasa aceea, acea parte din Ea. Dar ce a spus El că se va întâmpla cu pleava? Va fi arsă în focul care nu se stinge. Căutați deci mântuirea cât timp mai puteți! Fiți un bob și nu pleavă! Înțelegeți? Mergeți în Viață, nu în vechea formă moartă! Intrați în Viața lui Hristos, în Cuvântul manifestat și descoperit, fiindcă acesta este timpul secerișului; timpul când vine combina. Ați face bine să intrați în grâu, pentru că pleava va fi lăsată în urmă.

Acum să terminăm cu acest citat din Matei 11. Vedeti, Isus nu a spus: *„Stați puțin, căci am să-i dau lui Ioan o carte care să-l îndrume în închisoare!”* Nu, ci le-a zis:

„Rămâneți aici și vedeți ce se va întâmpla, apoi întoarceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut: șchiopii umblă, orbii văd, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.” (Matei 11.5). Vedeți, este exact ceea ce spusese prorocul Isaia că se va întâmpla. Și în final, Isus a mai spus: „Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.” (v. 6).

Ucenicii lui Ioan au pornit înapoi peste deal, iar Isus S-a întors spre oameni și le-a zis: *„Ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi și cu gulerul întors? Iată că aceștia sunt în casele împăraților. Ei sărută bebelușii și îngroapă morții și habar nu au cum să mânuiască o sabie cu două tăișuri. Ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată de vânt?”* Da, toți îi spusese: *„Ioane, vino la noi, căci te vom plăti mai bine!”* (Oare nu la fel este și astăzi? Numai că dacă Ioan nu a cedat nimic din ceea ce posedă de la Domnul, pentru acele oferte, oamenii de astăzi spun: *„O, slavă Domnului! Eu nu mai sunt metodist, ci voi merge la prezbiterieni sau la penticostali, pentru că ei plătesc mai bine.”*)

Și Isus a continuat: *„Dar ce ați ieșit să vedeți, dacă nu o trestie clătinată de vânt? Un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet.”*

Ioan l-a plătit lui Isus tributul cel mai sărman pe care putea să-l plătească, dar el știa că așa va fi. Ioan a văzut semnul deasupra Lui, așa că l-a prezentat oamenilor, spunând: *„Acesta este Mesia”,* iar după aceea a trimis să-l întrebe: *„Tu ești Acela, sau să așteptăm pe altul?”*

Dar fiți atenți! Isus care știa aceasta, S-a întors spre oameni și le-a zis: *„Ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată de vânt? Dintre cei născuți din femeie, nu s-a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul.”* Așa este. Vedeți ce lucru mare a spus Isus despre Ioan?

Vedeți, profeția cu venirea premergătorului despre care a vorbit Maleahi, s-a împlinit chiar sub ochii lor, dar el era împlinirea din Maleahi 3, nu a lui Maleahi 4.

Ioan Botezătorul a fost solul din Maleahi 3.1, iar Isus a vorbit despre el în Matei 11.10, când a fost întrebat de ce este scris că mai întâi trebuie să vină Ilie. Atunci Domnul le-a zis: *„Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.”* (Matei 17.12).

Țineți minte că profetul din Maleahi 4 va împlini cea de-a patra venire a lui Ilie, mai bine zis a Duhului care a locuit în Ilie. A cincea venire este cea din Apocalipsa 11;

martorii care vin la rămășița Iudeilor. Dar Dumnezeu a folosit același Duh de cinci ori. Numărul cinci este numărul harului. Cuvântul „har” se scrie în limba engleză: „grace”, deci are cinci litere. Isus în limba engleză se scrie: „Jesus”, tot cinci litere. Cuvântul „credință” în engleză este format tot din cinci litere: „faith” și așa mai departe. Vedeți? Numărul folosit de El, numărul cinci este numărul harului. El nu a folosit numărul doi, trei sau patru, ci a folosit numărul cinci, de cinci ori.

În încheiere vreau să rețineți următorul lucru: Isus a zis: „...*el este acela despre care s-a scris: „Iată, Îmi trimit mesagerul în fața Mea”, dar conform Maleahi 4, imediat după ce va profeti acest profet, tot pământul va fi ars, iar cei drepti vor călca în picioare cenușa celor răi. Vedeți? Aceasta este profeta din Maleahi 4.*

Observați ce spune Isus în Luca 17: „*în zilele din urmă va fi iarăși ca în Sodoma și Gomora.*” O avem? Nu s-au întors zilele Sodomei și Gomorei în mijlocul nostru? Uitați-vă la toate popoarele. Uitați-vă ce a spus El despre Anglia: totul este pervertit. Chiar mâncarea este pervertită.

Cred că în revista „Reader’s Digest” de luna trecută scria: „Există băieți și fetele care au ajuns la andropauză, respectiv menopauză, între douăzeci și douăzeci și cinci de ani.” Eu am întâlnit la diferite adunări, tinere de douăzeci, douăzeci și doi de ani, care au ajuns deja la menopauză. Care este cauza? Perversiunea, hibridarea, care au stricat tot trupul. Da, totul a ajuns o mizerie... ca o plantă hibridă.

Luați o plantă hibridă, așezați-o undeva și veți vedea că toți germenii se vor duce la ea. Da, ei nu vor putea rezista pe o plantă originală. Desigur. Acesta este necazul cu biserica. Noi am făcut din ea un hibrid.

Acesta a fost necazul și cu bătrânul cal al lui Peary Green, care l-a aruncat pe băiețelul acela. El nu era decât pe sfert un cal; era un catâr. Voi știți că un catâr nu știe cine este tata sau mama lui, deoarece este o corcitură între cal și măgar. Nici el nu știe ce este, și toată viața așteaptă momentul potrivit să te lovească. Așa este. Poți să-i vorbești oricât de frumos și să-i spui: „Haide, băiete! Haide, băiat!”, că el își ridică urechile și zbiară: „Haw! Haw! Haw!” Înțelegeți?

La fel sunt unii oameni care zbiară: „Zilele minunilor au trecut! Haw! Haw! Haw!” Oamenii aceștia, care sunt membrii vreunei biserici, sunt o încrucișare între două rase, de la care se așteaptă să fie creștini. Să nu credeți că glumesc. Din păcate acesta este adevărul. Dar, frate, un cal adevărat, un pur sânge, știe cine este tatăl

lui, cine este mama lui, bunicul, bunica, și nu este nevoie să-l înveți cum să se poarte, pentru că este blând.

Tot așa, un creștin adevărat, născut din Duhul Sfânt și umplut cu puterea și Cuvântul lui Dumnezeu, știe cine sunt părinții lui, mama și tatăl lui, bunicul și bunica. Da, el știe totul despre aceasta și poți să îi spui orice pentru că primește.

În ce-i privește pe hibridii care merg la aceste biserici, ei sunt niște încrucișați între lume și organizațiile religioase, și adaugă un Cuvânt mic aici, un Cuvânt mic dincolo, suficient ca să înșele. Așa este. Când vedeți pe cineva că se poartă cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum a făcut-o Caiafa, să știți că omul acela a întors spatele la Cuvânt, că nu știe nimic, ci este o încrucișare între două rase, un hibrid!

Noi vedem că și Isaia depune mărturie despre Ioan, în capitolul 40.3, când vorbește despre glasul unui profet care strigă în pustie: *„Pregătiți calea Domnului; neteziți un drum pentru El.”*

Biserica nu l-a crezut însă, pentru că nu făcea parte din grupul ei. Acest profet a crescut în pustie și nu a cunoscut pe nimeni, dar peste el era același Duh care fusese și peste Ilie; era un om al pustiei, care ura femeile imorale.

Care a fost cauza prierbiei lui Ilie? Izabela. Ea a făcut din el un fugar. Ea l-a făcut să fugă în pustie.

Ioan Botezătorul a fost un alt iubitor al sălbăticiei, un vânător, un om al pădurii. El nu avea educație. Uitați-vă numai: cuvintele lui nu erau ca ale teologilor, ci spunea: *„O, generație de vipere!”* Vedeți? Cel mai murdar animal care se poate întâlni în pustie, este șarpele, iar el i-a numit pe acei preoți „Generație de vipere”. Da, el le-a zis: *„Generație de vipere, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”* (Matei 3.7). Nu începeți să spuneți: „Noi aparținem de Cutare, noi avem aceasta sau cealaltă”, pentru că vă spun: *„Dumnezeu din pietrele acestea poate să facă copiii lui Avraam.”* (Matei 3.9). Ioan le-a mai spus: *„Iată că securea (pe care o folosea el) a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roade bune, va fi tăiat și aruncat în foc.”* (v. 10). Amin.

El era un predicator al Cuvântului care se folosea de tablouri din natură; era un mare om al lui Dumnezeu și, chiar dacă a trăit puțin, cu siguranță a aprins o mare vâlvătaie pe pământ. În cele șase luni ale slujbei sale, el a zguduit cu putere acea

generație. Dumnezeu l-a pregătit treizeci de ani, ca să se folosească de el șase luni, dar să nu uităm că întotdeauna El face totul în felul Său, deoarece își cunoaște aleșii. Noi știm că exact aceasta s-a întâmplat.

Ei nu l-au crezut pentru că nu era de-al lor. Ca de obicei, ei nu au putut să vadă Cuvântul. Da, ei nu au putut să creadă Cuvântul lui Dumnezeu din Maleahi 3, deși putea să vadă clar din cele scrise acolo, că Ioan era premergătorul. Timp de patru sute de ani, ei nu avuseseră niciun profet și iată că deodată s-a ridicat în scenă unul. Vedeți? Credincioșii au știut cine era el. Ei au crezut, deoarece au văzut că s-a împlinit și ultima literă din ceea ce a spus El; ei au văzut dovada clară atunci când Cuvântul s-a dus prin apă la profet. Sunt multe contraziceri pe seama acestui loc din Scriptură, deoarece este scris:

Ioan a zis: *„Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”*

Dar Isus i-a răspuns: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit. Ioane, ca profet, tu știi că jertfa trebuie spălată înainte de a fi adusă. Eu sunt Jertfa și tu știi aceasta pentru că ești un profet.” (Matei 3.14-15). Atunci Ioan l-a botezat, deoarece știa.

Uitați-vă, oamenii râdeau de el, ca întotdeauna. Ioan era profetul care preceda prima venire a lui Isus, dar ei l-au numit sălbatic, needucat, fanatic.

Nu avem și astăzi aceleași imitații ale originalului? Sigur că le avem. Dar țineți minte: dacă vedeți un dolar fals, înseamnă că undeva trebuie să fie și unul adevărat, după care a fost făcut cel fals.

Astfel, dacă vedeți pe cineva care pretinde că este creștin și nu este, să știți că undeva trebuie să existe și un creștin adevărat, pentru că dacă nu ar exista, înseamnă că cel fals ar fi originalul. Voi trebuie să mergeți la original. Verificați-l pe primul și vedeți dacă originalul se conformează în mod desăvârșit cu făgăduința. Dacă se conformează, atunci să credeți, fiindcă este făgăduința pentru acea epocă.

Profeția lui Ioan a fost legitimată de Dumnezeu. Astfel, Cuvântul a venit la profet și a dovedit cine era el.

Isus a venit diferit de înțelegerea lor despre acea profecie. Ei n-au înțeles așa. (acum ne apropiem de sfârșit). Dar, conform Cuvântului profetului, totul s-a împlinit până la ultima literă, dar nu așa cum se gândeau ei că va fi. Cum puteau ei

să știe dacă era bine sau rău? Văzând dacă Dumnezeu confirma ceea ce se petrecea sub ochii lor, dovedind astfel că este ceea ce spusese mai dinainte. Adevărul este că au existat și hristoși falși, care i-au condus pe oameni în pustie, dar aceștia nu au putut dovedi că sunt conform Cuvântului. Mesia trebuia să fie un Profet. Așa este.

Astăzi, înainte ca Isus să revină, manifestarea deplină a persoanei lui Isus Hristos trebuie să se facă cunoscută în trup. Gândiți-vă la aceasta. Isus a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.*”

Ce înseamnă că „*se va arăta Fiul omului*”? Adică va fi descoperit, făcut cunoscut. Taina Lui a fost dezvăluită. În ziua când Fiul omului va fi descoperit, lumea va fi în starea Sodomei. O avem, nu-i așa? Da! Câți dintre voi cred aceasta? Noi suntem în starea Sodomei. Acesta este adevărul.

Amintiți-vă că de fiecare dată sunt trei categorii de oameni: credincioșii, necredincioșii și formalistii. În fiecare grup veți găsi aceasta. Așa va fi întotdeauna. Acolo erau sodomiții, erau lotiții, și Avraam.

Avraam era chemat afară, așa că el nu a fost niciodată în Sodoma. Uitați-vă la mesajul lui. El aștepta un fiu făgăduit de mai mulți ani. Dumnezeu îi arătase multe semne și minuni, dar la un moment dat, a venit El Însuși la Avraam, într-un chip de Om.

Voi spuneți: „Păi, acela era un înger.”

Nu uitați că Avraam L-a numit **D**omnul, cu literă mare, și oricine citește Biblia, știe că Domnul este Elohim: „*La început, Domnul Dumnezeu, Elohim, Cel Atotputernic*”, iar Avraam L-a numit Domnul Dumnezeu, Elohim.

Observați. În Sodoma s-au dus doi oameni și au predicat în fața sodomiților. Ei nu au făcut nicio minune, ci i-au orbit pe locuitorii cetății, pentru că predicarea Evangheliei îi orbește pe necredincioși.

Fiți atenți însă, ce semn a primit Avraam.

Noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam, în timp ce Isaac era sămânța naturală. Dar Sămânța credinței, a credinței în Cuvântul făgăduit (nu treceți pe lângă aceasta), era Sămânța împărătească; sămânța credinței lui Avraam. Astfel, „*Dacă suntem morți în Hristos, suntem sămânța lui Avraam, moștenitori prin*

făgăduință." (Galateni 3.29).

Observați, când s-au întâmplat acele lucruri, în Sodoma erau doi trimiși care propovăduiau un mesaj minunat.

Dar cel de-al treilea nu s-a dus acolo, ci a rămas cu Avraam. Uitați-vă ce semn le-a dat El. Amintiți-vă, înainte de aceasta, Avraam se numea Avram, iar Sara (prințesa), Sarai. Pe vremea aceea femeile erau diferite de cele de acum. Voi știți că astăzi, ele se amestecă în toate treburile bărbaților, dar atunci nu erau așa, ci rămâneau în urma lor.

Și Domnul i-a zis lui Avraam: „*Unde este nevastă-ta, Sara?*” (Geneza 18.9). De unde știa El că Avraam era căsătorit?

Și Avraam l-a răspuns: „*Este în cortul de la spatele Tău.*”

„*Mă voi întoarce la anul pe vremea aceasta și Sara va avea un fiu.*” Auzind aceste cuvinte, Sara a răs în sinea ei, gândindu-se că așa ceva este imposibil. Dacă n-ar fi fost în Avraam, mireasa lui la acel moment, Dumnezeu ar fi omorât-o, iar noi am păți la fel astăzi, din pricina necredinței noastre, dacă nu am fi în Hristos. Aceasta este ceea ce ne ține în picioare. Înțelegeți? El n-ar fi putut să-i facă ceva Sarei, fără să-l atingă pe Avraam. Vedeți?

Amintiți-vă că Isus a spus: „*Cum era în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.*” Toată lumea este de acord că am ajuns la starea Sodomei.

Nu demult mi-a picat în mână un ziar din Los Angeles, în care scria: „*În fiecare an, numărul homosexualilor din Los Angeles crește cu 20-30%.*” O, este îngrozitor! Totul este pervertit, începând din guvern. Da, întregul sistem este pervertit; biserica este pervertită, deoarece trăim într-o epocă a perversiunii.

Aș vrea să-i întreb ceva pe prietenii mei teologi. Să nu credeți că vorbesc împotriva voastră, căci nu este așa, deoarece sunt aici ca să vă ajut. Sunt aici ca să stau pe ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, să vă iau de mână și să vă scot din această murdărie. Așa este.

Fiți deci atenți! Până acum, nu am avut în Sodoma niciun mesager al cărui nume să se termine cu „**ham**”. Au fost oameni ca: „Spurgeon, Luther, Wesley și așa mai departe, dar nu a existat niciun bărbat cunoscut în toată lumea, al cărui nume să se termine cu „**ham**”. Așa este. Vedeți?

„G-r-a-h-a-m”, șase litere. Billy Graham, acest evanghelist renumit, un om trimis de Dumnezeu, care a făcut o mare lucrare, are un mesaj prin care cutremură națiunea.

Uitați-vă la Oral Roberts de la denomi-națiunea pentecostală. Când a existat unul ca el?

Șase litere, nu șapte. Avraam are însă șapte litere (în limba engleză: „Abra**ham**”) și nu șase, cum are Graham.

Uitați-vă la mesageri. Uitați-vă la vremea în care trăim; niciodată în toată istoria n-a mai fost așa ceva. Uitați-vă la aceleași semne care au fost făgăduite de Dumnezeu. Da, sunt aceleași, în aceeași ordine.

Natura, lumea, totul se conformează vremii acesteia. Nu treceți pe lângă aceasta, în timp ce vom parcurge restul Scripturii, repede, ca să nu vă țin prea mult.

Cum a spus prorocul, el a venit la vremea potrivită, conform Cuvântului.

Uitați-vă la epoca în care trăim. Nu este aceasta vremea Sodomei? Uitați-vă la mesagerul care a mers la gruparea lui Avraam. Uitați-vă la numărul literelor din numele lui.

Voi spuneți: „Bine, dar numele nu are nicio importanță!” Să nu lăsați niciodată pe cineva să spună așa ceva! Dacă ar fi așa, de ce a schimbat Dumnezeu numele lui Avram în Avraam și al lui Sarai în Sara? De ce Simon a fost numit Petru; Saul, Pavel și așa mai departe? Desigur, pentru că numele are importanță. Așa este.

Acesta este motivul pentru care vă sfătuiesc să nu vă numiți niciodată „Ricky”, „Elvis” sau ceva de felul acesta. „Elvis” înseamnă „Pisică”, în timp ce Ricky înseamnă „șobolan”. Chiar așa. Deci niciodată să nu vă numiți copiii în felul acesta, iar dacă au deja aceste nume, grăbiți-vă și le schimbați. Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, nu puneți asemenea nume copiilor voștri. Nu, dați-le alte nume.

O, n-ar fi trebuit să vorbesc despre aceasta, fiindcă m-am îndepărtat de subiect! Dar am spus-o deja și nu mai pot schimba nimic.

Felul cum vorbiți arată cine sunteți, chiar dacă nu vă dați seama de aceasta. Înțelegeți? Ei îl numeau pe Isus: „ghicitor, drac, Beelzebul etc.”, și spuneau: „Se

face pe Sine Dumnezeu." N-a spus însă prorocul Isaia că El va fi numit „Dumnezeu tare”? Să citim capitolul 9.6 din Isaia:

„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” Așa este.

Aici putem citi și Ioan 1.1 și 14:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi..." Credeți aceasta? El era un Proroc, dar nu numai atât, ci era Dumnezeul Proroc. Și de ce a venit El?

Amintiți-vă că El vine sub trei denumiri de Fiu.

Prima dată a venit ca Fiul omului. Voi știți că El nu S-a numit niciodată pe Sine, Fiul lui Dumnezeu, ci a venit ca Fiul omului, adică Prorocul.

IeHoVaH însuși, Tatăl, L-a numit pe Ieremia și pe Ezechiel „fiul omului”, deoarece „fiul omului” înseamnă „proroc”.

În ziua cincizecimii și după aceea, El S-a întors sub forma Duhului Sfânt, Duhul supranatural, așa că astăzi, El este Fiul lui Dumnezeu.

În Împărăția de o mie de ani, El va fi Fiul lui David, adică Împăratul, și va sta pe scaunul de domnie al lui David. Înțelegeți? Deci El este: Fiul omului; Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David.

Biblia este plină de astfel de pietre prețioase și nu putem vorbi despre toate într-o singură seară. Dar trebuie să vorbim despre aceasta acum, pentru că s-ar putea ca ziua de mâine să nu mai existe. Da, s-ar putea ca până mâine să fim duși. S-ar putea ca acum să vorbesc unui om care va muri până mâine dimineață. Sau este posibil ca eu să plec până dimineață.

Frate și soră, aceasta nu este imaginația mea, ci este Adevărul, pentru că noi nu știm clipa în care vom pleca din această lume. După ce ultima suflare va părăsi acest trup, nu va mai fi nicio scăpare, de aceea, hotărâți-vă acum, căci s-ar putea ca mâine dimineață să fie prea târziu.

Observați! Oamenii l-au făcut lui Isus exact ceea ce au spus prorocii și exact ceea ce fac acum, în epoca bisericii Laodicea. Dacă vreți să vă convingeți, citiți Apocalipsa 3 și veți vedea că așa este: Orbi, goi, nenorociți, și nu știu.

Când El începe să se descopere din nou în formă de sămânță, Același care a căzut în pământ, Se întoarce pentru Mireasă, deoarece mireasa și Mirele sunt un singur trup și au aceeași slujbă, ceea ce înseamnă că ea va face exact ce a făcut El.

Dar ce se întâmplă? Oamenii imită. Fiecare se ia după căile lui, bazându-se pe simțuri mai mult ca oricând, încât au ajuns să spună că pot să simtă mirosul diavolilor și tot felul de lucruri nebiblice.

Dacă creștinii adevărați încearcă să stea de vorbă cu ei, se îndepărtează, spunând: „Aceștia nu fac parte din organizația noastră!” Vedeți? *„Când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* Oamenii orbiți de tradițiile denominaționale, l-au scos pe Dumnezeu afară din bisericile lor, exact așa cum a spus El în Apocalipsa 3. Da, s-a întâmplat cum a fost profetizat, ca de fiecare dată.

Observați cum s-a descoperit Isus ucenicilor, și apoi vom încheia. Este vorba de Cleopa și prietenul său.

Era dimineața minunată de după înviere. Ce gând minunat să știi că Isus a înviat din morți, iar tu trăiești în mijlocul poporului Său!

Astăzi, El este aici, la fel cum era în acea zi, pentru că este același ieri, azi și în veci. Acum, El se descoperă mai mult decât în orice altă epocă. Paiul și pleava au trecut, iar noi am ajuns din nou la bobul de grâu.

Fiți atenți cum s-a descoperit El acestor oameni. Amintiți-vă că El era Mesia făgăduit în Cuvântul pentru acea epocă. Da, El s-a arătat așa cum a spus prin proroci, iar în discuția pe care a avut-o cu cei doi ucenici, după înviere, le-a zis: *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii despre El! Oare nu trebuia să se împlinescă toate aceste cuvinte?”* (Luca 24.25).

Observați, El se referă aici la Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Isus nu le-a spus: „Nu Mă recunoașteți? Eu sunt Mesia cel înviat!” El nu le-a spus aceasta, ci le-a adus în față Scriptura, așa cum făcuse Ioan și toți ceilalți bărbați ai lui Dumnezeu. Ei au trebuit să judece și să înțeleagă singuri, iar voi să nu stați niciodată liniștiți, ci

să judecați singuri, până înțelegeți.

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii cu privire la Hristos!” Ce mustrare pentru cei care pretindeau că-L cunosc!

Observați cum S-a apropiat El de subiect. Așa cum spuneam adineaori, El nu le-a zis: „Nu știți că Eu sunt Mesia?” Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu vorbește niciodată despre sine în felul acesta, ci Scriptura este aceea care depune mărturie despre el. Desigur.

Astfel, Domnul Isus le-a atras atenția asupra celor spuse de profeți cu privire la vremea lui Mesia. Deci, El s-a întors la profeți: *„Nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți că tot ce au spus prorocii despre Mesia trebuia să se întâmple!”*

Ca și Ioan, Isus a lăsat Cuvântul Bibliei să vorbească despre El, să le spună cine era El pentru ei. Aceasta ar fi trebuit să clarifice totul. Cuvântul le vorbise despre El și asta ar fi trebuit să le arate clar că Acela despre care vorbea făgăduința, Se afla chiar în fața lor, deoarece ei știau că în timpul acela trebuia să vină cineva.

Probabil că El le-a zis: „Haideți să vă arăt ce spune Cuvântul că trebuie să se întâmple în aceste zile.”

Nu încerc eu în seara aceasta să vă spun Cuvânt cu Cuvânt că ne aflăm în timpul sfârșitului, arătându-vă locuri, nume, numere, semne, perioade și toate celelalte? Desigur, voi puteți să înțelegeți despre ce vorbesc. Fiți atenți! Este atât de simplu încât n-ar mai fi nevoie de nicio explicație.

Când era pe pământ, Isus a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39).

Și în discuția cu cei doi ucenici, Domnul a început cu prorocul Moise, cu Deuteronom 18.15, unde scrie: *„Domnul, Dumnezeu tău...”* Vedeți? Dumnezeu îi vorbea pe vârful muntelui, iar poporul s-a îngrozit la auzul tunetelor, și a zis: *„Să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.”* (Exod 20.19).

Domnul a spus: *„Este bine ce a cerut poporul, așa că n-am să le mai vorbesc direct, ci am să le ridic un proroc.”*

Așa se face că de atunci, El și-a trimis de fiecare dată mesagerul și așa trebuie să

fie și la sfârșit. Așa trebuie să fie, pentru că Cuvântul Domnului vine la proroc. Da, numai la proroc poate să vină. Dacă nu ar fi așa, Cuvântul Său n-ar mai fi respectat, pentru că înseamnă că pe undeva este o greșeală. Înțelegeți? Cuvântul merge la proroc, iar prorocul este hotărât și trimis de Dumnezeu. Voi știți că nu este vorba de ceea ce spune omul...

De-a lungul timpului au fost tot felul de așa-ziși Ilie, cu haine și mantale, cu tot felul de aberații, în jurul cărora oamenii s-au organizat. Dar, conform făgăduinței lui Dumnezeu, va veni pe pământ un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, pe care El îl va legitima prin Cuvântul pentru această zi. Acest slujitor va pune mireașa în rânduială (un grup mic de oameni din biserică), pentru răpire. Așa este. El va spune: *„Iată, Acela despre care v-am vorbit, va veni!”*

Toți prorocii au vorbit despre El. Desigur, ar fi foarte interesant să-L auzim pe El vorbind despre această epocă. Nu v-ați bucura să-L auziți? El a vorbit despre tot ce au zis prorocii referitor la El Însuși; Se cita pe Sine Însuși, Cuvântul.

Haideți să vedem ce a citat El din Cuvânt. Ați vrea să auziți ce le-a zis celor doi? Haideți să ne imaginăm conversația înainte de a o încheia.

Ei erau preocupați de evenimentele care tocmai avuseseră loc, de răstignire, de povestea cu mormântul, de femeile care îl văzuseră și așa mai departe. El L-au întrebat despre aceasta, iar El a început să Se citeze pe Sine prin Cuvânt.

Probabil că le-a vorbit despre Zaharia 11.12: *„El a fost vândut pentru treizeci de arginți.”* „Oare nu trebuia Mesia să fie vândut pentru treizeci de arginți?”

În Psalmul 41.9 scrie că El a fost trădat chiar de prietenul Lui, iar Zaharia 13.7 spune că ucenicii Îl vor părăsi. În Psalmul 35.11 El a fost acuzat de niște martori mincinoși. În Isaia 53.7 scrie că El n-a deschis deloc gura înaintea celor ce îl chinuiau. În Isaia 50.6 scrie că El a fost lovit, iar în Psalmul 22 scrie ce a strigat pe cruce: *„Dumnezeule, Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit? Ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să Mi le număr. Ei însă, pândesc și Mă privesc.”*

Vedeți despre ce prorocii le vorbea Isus celor doi?

În Isaia 9.6 scrie că un Copil ni s-a născut, un Fiu ni S-a dat printr-o fecioară care va naște. (Isaia 7.14).

Tot în Psalmul 22.18 scrie: „*își împart hainele Mele între ei.*”

În Psalmul 22.7-8 scrie că dușmanii Lui și-au bătut joc de El, biserica, cei care ar fi trebuit să-i fie prieteni.

Tot în Psalmul 22 scrie că ei l-au străpuns mâinile și picioarele, pentru că niciun os nu trebuia să-l fie zdrobit.

În Isaia 53.12 scrie că El a murit împreună cu cei fărădelege. În Isaia 53.9 scrie că mormântul Lui a fost pus la un loc cu cel bogat. În Psalmul 16.10 scrie că El a fost înviat din morți. Da, David este cel care spunea prin inspirație că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și că „*nu va îngădui ca Sfântul Lui să vadă putrezirea.*” El a înviat din morți.

În Maleahi 3 scrie că Ioan a fost cel care a mers înaintea Lui și l-a pregătit calea.

Vedeți? El a vorbit despre toate prorociile care se refereau la El. A vorbit despre Isaac, care îl simboliza pe El, când a fost dus de tatăl său, Avraam, pe munte, pentru a-l aduce jertfă.

Ascultându-L, cei doi ucenici au început să înțeleagă cine era Cel care împlinise făgăduințele date pentru acea zi. Da, ei au înțeles că Prietenul lor Isus, care fusese răstignit, era chiar Prorocul făgăduit. Ei cunoșteau Scriptura, dar au trecut pe lângă ceea ce trebuia să se întâmple la cruce.

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să înțelegeți ce au spus prorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, să intre în slava Sa și să învie a treia zi?”

„Da, chiar așa este. Acum înțelegem. Cum nu ne ardea inima în noi în timp ce-L ascultam!” spuneau cei doi ucenici. Nici nu este de mirare că le ardea inima, căci toate prorociile care vorbeau despre El, se împliniseră întocmai.

Da, ei au început să înțeleagă că Prietenul lor, Omul cu care mâncaseră, cu care vorbiseră, cu care își petrecuseră timpul, cu care pescuiseră și dormiseră în pădure, Omul acela împlinise fiecare Cuvânt făgăduit pentru ceasul acela. Ei au mers cam șase mile (aproximativ 10 km), până la Emaus, dar cred că timpul li s-a părut foarte scurt deși au ascultat o predică de șase ore (ceva mai lungă decât predica noastră din seara aceasta), despre prorociile împlinite.

Se făcuse târziu și luminile serii începuseră să apună. Biserică, aceeași vreme este și acum: luminile serii au apărut.

În Evrei 13.8 ni se spune că *„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”*

Evenimentele de astăzi sunt clarificate tot prin prorocie. Lumina de seară făgăduită prin prorocul Zaharia 14.7 poate să deschidă din nou ochii credincioșilor adevărați pentru a vedea evenimentele care se întâmplă astăzi, care dovedesc prin prorocie că trăim în timpul sfârșitului. Vine Isus!

El a spus: *„Va fi o zi care nu va putea fi numită nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.”* Noi știm de la geografie că soarele răsare în est și apune în vest.

Prorocul a spus că *„va fi o perioadă lungă de timp când totul va fi sinistru; nu va fi nici zi, nici noapte; ca un fel de zi întunecată.”*

Unde a răsărit soarele? Până acuma, noi am vorbit despre Fiul (în limba engleză, cuvântul „soare” este „Sun”, iar „Fiul” = „Son”, având aceeași pronunție.)

Soarele natural răsare în est și apune în vest – același soare.

La fel și Fiul lui Dumnezeu – El s-a ridicat întâi în răsărit, la oamenii de acolo, iar după plecarea Lui ce s-a întâmplat? Trei sute de ani mai târziu, au fondat prima lor organizație: Biserica Romano-catolică.

Apoi au trecut prin epoca întunecoasă și au ieșit din ea. Ce au făcut? Același lucru.

Nu era nici zi, nici noapte. Țineau câteva porunci, credeau că Isus este Fiul lui Dumnezeu și mergeau în acea lumină; și-au construit bisericile lor, spitale, școli, seminarii și și-au trimis copiii la studii.

Dar prorocul a zis: *„spre seară se va arăta aceeași lumină. Fiul Se va arăta iarăși și va fi lumină.”* Cine? Același Fiu care S-a descoperit în trup în timpul dimineții, Se va descoperi iarăși în timpul serii.

Comparați aceasta cu Luca 17.30 unde este scris că *„în ziua când se va arăta Fiul omului, va fi ca în zilele Sodomei.”* (la apusul acelei zile sau lumi).

Spre seară va fi lumină

Ca să găsim drumul spre slavă.

(O, dragii mei, unde ne aflăm noi?)

Națiunile se prăbușesc,

Israelul se trezește -

Semne despre care au vorbit prorocii.

Zilele neamurilor sunt numărate.

Urmează teroarea.

(Urmăriți-o cum alunecă în mare).

Întoarceți-vă acasă, voi, cei împrăștiați

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor slăbesc de frică.

Umpleți-vă cu Duhul,

Curățiți-vă lămpile,

Vegheați! Răscumpărarea este aproape.

Frate, soră, acesta este un timp înspăimântător. Uitați-vă la prorocii și urmăriți ce se întâmplă. Urmăriți cum se împlinesc prorociile și atunci vă veți da seama că nu este o izbucnire de fanatism, ci este Dumnezeu care-și legitimează Cuvântul întocmai. Stânca lovită este aici, prieteni, așa că fugiți cât puteți de repede pe ea, deoarece prorociile ne arată clar în ce timp trăim. Să ne plecăm capetele.

(Cineva are o vorbire în limbi și prorocie, iar altcineva întreabă: „Putem să așteptăm o clipă în liniște? Dumnezeu ne-a vorbit prin fratele Branham, iar el este încă sub ungeră.”)

Vai, prieteni, vă dați seama în ce zi trăim? Cine ar îndrăzni să-L contrazică pe Dumnezeu? Cine ar putea spune că nu este adevărat, când Dumnezeu o dovedește că este așa? El este propriul Său interpret. Nu ați vrea să-L slujiți?

Frate, soră, să ne plecăm capetele și inimile, căci s-ar putea ca aceasta să fie ultima noastră întâlnire. Dacă aș mai trăi și peste un an m-aș întoarce, mulți dintre voi nu ar mai fi aici, dar știu că va trebui să mă întâlnesc cu voi la bara de judecată și să dau socoteală pentru tot ce am spus în această seară.

Acum, când gândiți corect, n-ați vrea să priviți în Oglinda lui Dumnezeu - Biblia -, indiferent cine sunteți și să spuneți: „Știu că prin ceea ce am făcut, nu m-am comportat ca un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Dar, Doamne, doresc să fiu copilul Tău și îmi dau toată silința pentru aceasta.”

Nu contează cine sunteți, nici în care loc din clădire vă aflați, aș vrea să împlinesc tot ce mi-a poruncit Domnul. Ridicați mâna și spuneți: „Da, doresc să fiu o fiică sau un fiu al lui Dumnezeu și să împlinesc voia Sa.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cred că 90% din cei prezenți în sală, au ridicat mâna.

Ascultă-mă, prietene. Dacă ai fi trăit când puteai să-l auzi pe Ioan predicând? Dacă ai fi trăit în timpul când era Isus aici? De partea cui ai fi stat? Dacă ai fi trăit în acele vremuri, ai fi făcut exact ceea ce faci acum, căci astăzi, Se descoperă același Isus, prin Cuvântul Său, iar oamenii nu îl iubesc deloc.

Să nu credeți că eu încerc să vă spun să părăsiți biserica. Nu, eu vreau ca voi să mergeți la biserică, așa că nu încetați să vă adunați împreună. Dorința mea este să vă ajut să intrați în Împărăția lui Dumnezeu.

Voi, pentecostalii, ați devenit prea lumești; ați copiat prea mult ceea ce ați văzut în lume. Da, este foarte ușor: vă uitați la televizor și la toate celelalte și apoi faceți ce-i vedeți pe ei făcând. Seminariile și școlile fac un compromis aici, un compromis acolo... căci așa trebuie să fie.

Biserica pentecostală a fost cel mai mare sprijin al meu; nu pot să spun nimic împotriva ei, dar iată ce voi striga: „Iubiți frați, ieșiți afară!”

Voi nu mai aveți adunările pe care le aveți înainte, iar oamenii nu mai sunt cum erau. Totuși, Isus Hristos a rămas același, de aceea, haideți să intrăm în El!

În timp ce aveți mâinile ridicate, amintiți-vă că în pustie a fost lovită o Stâncă și că acel Izvor este încă deschis în seara aceasta, pentru că acea Stâncă lovită este Isus Hristos.

Timpul chemării poate fi încheiat, nu știu, n-aș putea spune aceasta. Țineți minte însă, că după răstignirea lui Isus, oamenii s-au adunat în continuare ca și până acum, așteptându-L să vină, deși El trecuse deja prin mijlocul lor, dar ei nu-L recunoscuseră.

Vegheați! Oamenii vor predica în continuare, spunând că sunt mântuiți, că lumea nu s-a schimbat deloc, dar într-o zi își vor da seama că este prea târziu.

Frate și soră, intrați în Împărăția lui Dumnezeu cât timp se mai poate. Nu este nevoie de nimic altceva, decât să credeți Cuvântul, de aceea, spuneți:

„Doamne Isuse, eu mă privesc în oglinda Cuvântului Tău și văd cât sunt de mizerabil. Da, Dumnezeule drag, în seara aceasta, aici, în San Bernardino, California, Îți dau Ție tot ce am. Vrei să mă primești așa cum sunt, Doamne? Vrei să mă lași să mă adăpostesc repede la cruce? Eu pot să văd mesagerii și-mi dau seama în ce vremuri trăim, știu că sunt chemat să ies afară din Sodoma. Văd semnele, văd cum cei din grupul lui Avraam primesc Lumina; văd că Isus Se descoperă în mijlocul nostru la fel ca la început. Văd împlinirea făgăduințelor Tale; îi văd pe acei impostori, pe acei imitatori și știu că Tu ai spus că ei vor veni la fel ca lane și lambre din timpul lui Moise.

Aceștia nu au putut să meargă împreună cu Moise, care avea Cuvântul, ca să-i elibereze pe copiii lui Israel și să-i ducă în pustie, pentru că cei doi erau legați de Egipt. Nu, ei nu au putut să-l urmeze pe Moise, chiar dacă au făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut el. Nebunia lor a fost dată pe față, iar Biblia spune că aceasta se va repeta în zilele din urmă. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Dacă sunteți duhovnicești, puteți vedea cu ochii voștri aceasta, deoarece eu nu pot să vă explic și nici nu este nevoie, căci Isus a spus: „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*”

Haideți să mergem la El cât timp se mai poate. Vreți?

Dacă aveți nevoie de botezul cu Duhul Sfânt, dacă aveți nevoie de o predare nouă, de o viață nouă, păstorul vostru nu vă va disprețui pentru aceasta, ci va fi foarte fericit.

Predați-vă în întregime lui Dumnezeu chiar acum, în seara aceasta.

Știu că am fost aspru, tăios, neobișnuit, dar nu fac aceasta pentru că sunt rău, ci pentru că vă iubesc; pentru că-L iubesc pe Dumnezeu și vreau să vă ajut. Vă spun

sincer, prieteni, eu cred din toată inima că acest Mesaj vine de la Dumnezeu. Acest lucru v-a fost dovedit de ani de zile.

Ascultați-mă! Chiar în seara aceasta predați-I Lui tot ce aveți și tot ce vă trebuie!

N-ați vrea să vă ridicați în picioare, să ridicați mâinile către Dumnezeu, cu o inimă sinceră și predată Lui și să spuneți: „Dumnezeule, iată-mă! Ia-mă Tu, Doamne, căci nu vreau să mă mai iau după mintea și după înțelepciunea mea. Cuvântul Tău spune că trebuie să fiu sfânt, să mă nasc din nou, să fiu umplut cu Duhul Sfânt, care mă va călăuzi în tot adevărul. Iată-mă, Doamne! Călăuzește-mă Tu!”

Vreți să faceți acest lucru? Vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Da, eu vreau să fac aceasta.”?

Atunci haideți să ne ridicăm cu toții în picioare.

Iată-mă, nu am nicio scuză,

Dar sângele Tău S-a vărsat pentru mine,

Iar Tu mă rogi să vin la Tine

O, Miel al lui Dumnezeu

(El este singura scăpare, așa că eliberați-vă chiar acum de toate grijile și de toată oboseala. Ce ați face dacă ați fi pe moarte în clipa aceasta?)

Tu mă primești așa cum sunt,

Mă întâmpini, mă ierți, mă cureți, mă primești.

Pentru că Îți promit că voi crede,

O, Miel al lui Dumnezeu, /: eu vin :/

Acum, în timp ce orga continuă să intoneze acest cântec, voi tinerilor, ați vrea să ajungeți ca acești vagabonzi din stradă? Soră, vrei să porți părul scurt, când Dumnezeu ți-a dat cinstea unui nazireu, să porți părul lung? Cuvântul spune că este o rușine să-ți tai părul. Vrei să porți fuste scurte și rochii imorale, ca să-ți arăți formele trupului pe stradă? Știai că fiecare bărbat care te privește preacurvește cu tine în inima lui? O, și tu ieși afară îmbrăcată în felul acesta!

Voi, femeile care vă machiați, știați că în Biblie a fost una singură care s-a machiat? Iar Dumnezeu a hrănit câinii cu ea.

Din acea zi, numele ei – Izabela – a fost urât de oameni din cauza faptelor ei. Știați că prorocul Ilie a blestemat-o? Știați că Ioan Botezătorul i-a spus Irodiadei că viața ei nu era în ordine? Eu nu cred că vreți să trăiți ca cei din lume, ca cei de la Hollywood, căci Cuvântul spune: *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în voi.”* (1 Ioan 2.15). Desigur.

Frate, prietene predicator, te rog să mă înțelegi: eu sunt fratele tău, și te întreb: Vrei tu și membrii bisericii tale metodiști, baptiști sau orice altceva ați fi, să rămâneți în acea denominațiune numai pentru că părinții și bunicii voștri au fost acolo? Ei au ieșit de undeva ca să intre acolo, căci aceea era Lumina acelei zile, dar acum este o altă zi. Nu este ziua penticostalilor, pentru că epoca lor a trecut.

Acum este vremea secerișului grâului. Apa a fost turnată, iar grâul este aproape copt.

Vino acolo unde este grâul, fratele meu. Ascultă ceea ce-ți spun și crede-mă! Dacă voi credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, haideți să ne plecăm cu toții capetele în smerenie și să înălțăm rugăciunea pe care știm că trebuie s-o înălțăm: *„Doamne, primește-mă așa cum sunt!”*

Frate, soră, și eu vin în seara aceasta la altar, deoarece doresc ca Domnul să mă modeleze și să mă schimbe, ca să fiu așa cum mă vrea El. Credeți că este ușor să stai aici și să-i rupi pe oameni în bucăți prin ceea ce spui? Este foarte greu. Dar, vai de mine dacă n-o fac.

Bunule Dumnezeu, în aceste momente solemne, înainte de încheierea lecției biblice, oamenii își pleacă capetele văzând lucrarea Duhului Sfânt care cutremură națiunea. Toate aceste treziri și aceste semne, ne spun că trebuie să urmeze ceva. Ei i-au văzut pe cei șapte îngerii care au venit pe vârful aceluși munte din Arizona, când revistele din toată țara au publicat fotografia. Ei l-au văzut pe cer pe Isus Hristos însuși, privind în jos și spunând cele scrise în Apocalipsa 10. 7, că în timpul mesajului celui de-al șaptelea înger, pecetea va fi ruptă, iar tainele lui Dumnezeu descoperite, deoarece reformatorii n-au trăit destul de mult ca să le descopere. El ne-a spus că cele șapte peceti care pecetluiau toată Cartea, aveau să fie rupte în timpul acesta, iar noi am văzut toate aceste mari semne și minuni care s-au întâmplat. Ele au dovedit și au vestit lucrurile care aveau să se întâmple și nu au

dat greș niciodată, ci întotdeauna totul s-a întâmplat întocmai cum s-a spus.

Bunule Dumnezeu, ne dăm seama că Isus Hristos este în mijlocul nostru. Da, noi știm că în seara aceasta, El este aici, Dumnezeul nevăzut este aici cu noi, și poate să confirme orice făgăduință din Cuvântul Lui. Tu ai confirmat făgăduințele Tale chiar de la început, stând cu spatele spre cortul în care se afla Sara, înainte ca imitatorii să apară. Tu ai arătat, ai dovedit și ai prorocit ce se va întâmpla, iar noi vedem că totul se întâmplă întocmai.

Tată, noi știm că niciun om nu poate face aceasta, ci numai Dumnezeu. Astfel, știm că în seara aceasta, Tu ești aici și Te rugăm să ne ierți păcatele.

Doamne, Tu ne-ai vindecat bolile, iar acum Te rugăm să ne ierți păcatul de a nu fi fost creștini așa cum ar trebui. Noi spunem că suntem oameni ai Evangheliei depline, și cu toate acestea cădem ca cel mai slab membru al unei denominațiuni. Ajută-ne, Dumnezeule, ia-ne și scutură-ne prin Duhul Tău cel Sfânt, iar dacă vezi că avem ceva care nu-ți seamănă, îndepărtează-l, Doamne, din viața noastră. Așează-ne picioarele pe Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și lasă ca Duhul Sfânt să ne ardă în inimi și să îndepărteze toată zgura necredinței și toropeala acestei zile. Ridică-ne și scutură-ne! Te rugăm, Doamne, să ne modelezi, să ne cureți și să ne schimbi.

Dacă în seara aceasta sunt aici boabe de grâu care au în inimă acea sămânță dumnezeiască ce i-a hotărât pentru Viață, mai dinainte de întemeierea lumii, știu că ei trebuie să audă mesajul pentru ceasul acesta. Te rog, Doamne, să le umpli sufletele, să-i luminezi cu botezul curat al Duhului Sfânt și să-i trimiți pe cale plini de bucurie.

Doamne, Ți-i încredințez Ție. Eu nu știu cine sunt, dar Tu știi. Eu trebuie doar să predic Cuvântul Tău, pe care-L descoperi, căci de restul Te ocupi Tu. Eu arunc doar sămânța, iar Tu ești Cel care Te îngrijești de locul în care cade.

Doamne Dumnezeule, rugămintea mea este ca Tu să faci ca sămânța din seara aceasta să cadă într-un pământ bun și fertil, astfel încât mulți s-o vadă și să se ridice strălucind ca niște creștini adevărați, care-și dau seama de lucrurile minunate pe care le așteptăm cu nerăbdare și care sunt gata să vină. Îngăduie aceasta, Doamne.

Tu îți vei lua în curând biserica mireasă și o vei duce Acasă. Noi vedem cu toții că ne îndreptăm spre acest eveniment. Vino, Doamne Isuse! Noi îți încredințăm totul,

În Numele lui Isus Hristos. Amin.

/: Eu Îl iubesc :/

Căci El m-a iubit întâi,

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Îl iubiți? Atunci va trebui să vă iubiți unul pe altul. Dați mâna unul cu celălalt, în timp ce cântăm iarăși:

/: Eu Îl iubesc :/

Căci El m-a iubit întâi,

Și mi-a adus mântuirea.

Haideți să-L lăudăm. Câți dintre voi știu acest cântec?

/: Îl voi lăuda :/

Voi lăuda Mielul ucis pentru păcătoși,

Dați-I slavă, toți oamenii,

Căci sângele Lui a spălat orice pată :/

Nu vă simțiți curățați? Ridicați mâna și spuneți: „O, asta mă face să mă simt minunat!”

Eu iubesc mult aceste cântece vechi, voi nu? Îmi merg drept la inimă.

/: Îl voi lăuda :/

Voi lăuda Mielul ucis pentru păcătoși,

Dați-I slavă, toți oamenii,

Căci sângele Lui a spălat orice pată.

Haideți să ne ridicăm mâinile și să-L lăudăm cu toții pe Domnul, fiecare în felul său.

Doamne Isuse, noi Îți mulțumim și Te lăudăm. Te lăudăm pentru că ne-ai chemat afară din Babilon. Îți mulțumim pentru că El ne curăță chiar în clipa aceasta. Doamne, Te rugăm să ne ierți greșelile, pentru că am fost nepricepuți și ne-am poticnit în întuneric. O, Dumnezeule, ajută-ne să ne ridicăm și să strălucim, să pășim în Lumina de seară și să fim roade ale acestui Pom. Te rugăm aceasta și ne încredințăm în mâna Ta, în Numele lui Isus Hristos.

Acum, cu capetele plecate, predau serviciul păstorului.

- Amin -